

Misijonska obzorja

POGLED PO SVETU

01 | leto 39 | februar 2025 |

30 let Trikraljevske akcije

Število kristjanov po svetu raste

V prvih mesecih novega leta se pojavljajo najrazličnejše študije, ankete in ugotovitve, kaj vse se je dogajalo v preteklem letu. Ugotavljajo, kje je bilo bolje kje slabše, kaj se je dobrega zgodilo in kaj slabega. Ugotavljajo, kje je šlo hudo narobe, in analitiki kar naštevajo, kaj bi bilo potrebno narediti, da se dogodki ne bi tako slabo končali.

Med neštetimi analizami so tudi take, ki preverjajo stanje kristjanov v svetu. Ne moremo se strogo zanašati na te podatke, so pa kazatelj, ki marsikaj pove. Splošna ocena je, da je krščanstvo v svetu živo in se število vernikov zadnja leta dviguje.

Število katoličanov hitro narašča v Afriki in Aziji, nazaduje v Severni Ameriki in Evropi, skoraj nespremenjeno stanje pa ostaja v Južni Ameriki.

V Aziji najbolj raste število katoličanov v državah po Aziji in Oceaniji, ki jih je papež Frančišek obiskal na zadnjem apostolskem obisku pred enim letom v

Indoneziji, Papui Novi Gvineji, Vzhodnem Timorju in Singapuru. Državam hitre rasti kristjanov se pridružujejo še Nepal, Bangladeš, Indija in še mnoge manjše države Polinezije. Na Filipinih je število kristjanov že preseгло 85 odstotkov prebivalstva in od teh je več kot 60 odstotkov katoličanov.

ljudi, ki iščejo zaposlitev in svojo vero ohranjajo in prinašajo v nove kraje, čeprav so v muslimanskih državah. Zgovoren je bil papežev obisk Združenih arabskih emiratov leta 2019 in vzpostavitev diplomatskih odnosov 2022. V Združenih arabskih emiratih je že več kot 12 odstotkov prebivalstva

Misijonske poljane se torej širijo in potrebno bo še veliko misijonarjev

Kakšen naj bi bil razlog tega porasta kristjanov? Ankete kažejo, da krščanstvo prinaša novost za ljudi, še prav posebno za najbolj revne sloje, da se čutijo sprejeti, da jim krščanstvo poleg sprejetosti daje še močno upanje, da niso sami in da jim drugi kristjani stojijo ob strani, da jim vrača dostojanstvo. Drugi razlog pa je veliko preseljevanje

katoličanov in število vsako leto narašča zaradi novih priseljencev, ki prihajajo kot delovna sila večinoma iz Filipinov, Indonezije in Vietnama.

Misijonske poljane se torej širijo in potrebno bo še veliko misijonarjev, ki bodo prinašali veselo sporočilo v te nove misijonske pokrajine. Želim vam prijetno branje.

Pavle Novak CM

Evtanazija zaradi nevzdržnih socialnih razmer?

PIŠE DR. MATIJA NARED

Evtanazija je v Kanadi pomemben dejavnik smrti, saj zadnji vladni podatki kažejo, da se je število kanadskih državljanov, ki so se odločili končati svoje življenje v skladu z zakonom o zdravniški pomoči pri samomoru, ponovno povečalo. Evtanazija je bila v letu 2023 vzrok za skoraj eno od dvajsetih smrti v državi.

Vladni statistični podatki so pokazali, da so zdravstveni uradniki v Kanadi leta 2023 evtanazirali 15.343 ljudi. Za evtanazijo je zaprosilo nekaj manj kot 20.000 ljudi. Velika večina teh oseb (95 %) so bili bolniki, katerih smrt naj bi bila v kratkem pričakovana zaradi njihovega zdravstvenega stanja. Več kot polovica jih je bila stara nad 74 let, vzrok za tako odločitev pa je bila največkrat obolenost za rakom (pa tudi nevrološke bolezni, sladkorna bolezen, „oslabelost“ in kronične bolečine).

Možnost vnaprejšnje vložitve zahteve

Kanadski minister za zdravje Mark Holland je pojasnil, da je kanadska zvezna vlada vzpodbudila nacionalno razpravo, v kateri bo proučila, kaj menijo državljanji o možnosti vnaprejšnje vložitve za odobritev pomoči pri samomoru. Vlada bi s tem želela doseči, da bo ta razprava pomagala zagotoviti, da bo državni program evtanazije „odražal spreminjajoče se potrebe ljudi v Kanadi“, „zaščitil ranljive“ ter „krepil avtonomijo in svobodo izbire“. Po tem predlogu bi se državljanji lahko predhodno dogovorili za evtanazijo, da bi si jo »zagotovili« vnaprej, če morda pozneje ne bi mogli sami privoliti v postopek.

Evtanazija duševno bolnih

Aktivisti si medtem prizadevajo, da bi vlada zakon razširila tudi na posameznike z duševnimi

Življenje je lepo tudi v stiskah.

bolezni. Alex Schadenberg, izvršni direktor Koalicije za preprečevanje evtanazije s sedežem v Ontariu, je glede tega zapisal, da je „evtanazija na podlagi predhodne prošnje tehnično gledano evtanazija brez privolitve“, če se izvaja pri posameznikih, ki v tistem trenutku niso zmožni privoliti v sam postopek končanja življenja. Ko oseba postane nezmožna odločanja, si ne more premisliti in neka druga oseba ima posledično pravico odločiti, kdaj bo ta oseba umrla. Evtanazija „je bila v Kanadi prvotno uzakonjena pod pretvezo, da je omejena na duševno sposobne odrasle osebe, ki so sposobne privoliti v postopek

evtanazije in se svobodno odločijo za to“, piše skupina na svojem blogu. Evtanazija na podlagi vnaprejšnje prošnje ogroža ta načela.

Poročila o zlorabah

Pred kratkim je v javnost prišlo poročilo, da urejevalni organi ne nadzorujejo učinkovito programa evtanazije v državi. Omenjeno poročilo razkriva, da od več sto kršitev spornega zakona o evtanaziji v več letih nobena ni bila prijavljena organom pregona. In za kakšne kršitve je šlo? Ljudem so nudili pomoč pri

V Kanadi so od leta 2016, ko je bil omenjeni zakon o zdravniški pomoči pri samomoru sprejet, do zdaj pomagali pri samomoru skupaj 60.301 osebi.

samomoru v okoliščinah, ki jih zakon ne predvideva, in tudi za to, da so evtanazijo omogočili ljudem, zaradi nevzdržnih socialnih razmer.

Mi pa dodajmo: Ali je evtanazija res rešitev za nevzdržne socialne razmere? Za odrešitev psihičnih bolnikov? (Glede psihičnih bolnikov se sicer lahko kanadske oblasti podučijo kar pri Hitlerju, da jim ne bo treba spraševati za mnenje sodržavljanov.)

Vse, kar je svetega na tem svetu, je sveto zaradi življenja, ki ga imamo.

(Povzeto po člankih Daniela Payna na: <https://www.catholicnewsagency.com>)

Naše delo bodo morali prevzeti domačini

POGOVARJAL SE JE PAVLE NOVAK

Misijonar Jože Adamič je član Misijonske družbe – lazaristi. Rodil se je v Argentini in se odločil za vstop v Misijonsko družbo z željo, da bi šel v misijone. Po študiju v Sloveniji in dveletni praksi kot kaplan v župniji Šmartno pod Šmarno goro je leta 1987 odpotoval v misijone na Madagaskar, kjer že 38 let deluje v škofiji Farafangana.

Kako je dozoreval vaš misijonski poklic?

Moja prva misel je bila, da bi šel v misijone v Bolivijo, ki je takrat doživljala močan razcvet misijonske dejavnosti. V tistem času pa sta odšla na Madagaskar Pedro Opeka in Rado Sušnik, ki sta prihajala iz Argentine in je poznanstvo z njima botrovalo, da sem se tudi jaz odločil, da grem na Madagaskar. Tudi g. Franc Sodja nas je v misijonskem zavodu v slovenski vasi v Lanusu duhovno usmerjal in spodbujal, naj se odločamo za duhovni poklic s posebnim poudarkom na misijone. Njegovo spremstvo mi je veliko pomenilo, da sem se odločil za vstop k lazaristom in tako odšel na študij bogoslovja v Slovenijo.

Po posvečenju leta 1984 ste nekaj let delali kot kaplan v župniji Šmartno pod Šmarno goro. Kakšna je bila vaša izkušnja na župniji?

Pred duhovniškimi posvečenjem sem mojemu ravnatelju, takrat je to bil nadškof Anton Stres, zaupal željo, da bi želel iti čim prej v misijone. Odločili so, da najprej naredim nekaj pastoralne prakse v tej župniji. Tam je bil župnik gospod Franc Mikuš, ki je bil takrat voditelj misijonske pisarne v Sloveniji. Ta izkušnja mi je veliko pomagala, da sem se vživel v pastoralno delo na župniji. Ta leta še danes ohranjam v najlepšem spominu.

Po dveh letih ste odpotovali na Madagaskar. Kakšna je bila izkušnja v misijonski državi?

Prve tedne, do začetka tečaja malgaškega jezika v Ambositri, sem

obiskoval slovenske misijonarje po različnih postojankah. Po šestih mesecih pa so me poslali na prvo delo v Vangaindrano, kjer se je prav takrat poslavljala misijonar Pedro Opeka. Jaz sem začel delati na vangaindranskih podružnicah čisto sam, začel sem plavati v misijonskem poslanstvu.

Vangaindrano je veljal takrat za slovenski misijon. Tam ste se vsi misijonarji in misijonarke na Madagaskarju kar redno srečevali.

Ja, takrat nas je bilo vseh skupaj med duhovniki, redovnimi sestrami in laiki kar 22. Bil je zelo pristrčno in smo veliko pridobili ob pogovorih in deljenju naših izkušenj. Redno smo se srečevali po novem letu in smo nekaj dni preživeli skupaj. Jaz sem bil zadnji lazarist v tej župniji in leta 1993 so prevzeli župnijo škofijski duhovniki. Med temi sta bila tudi Klemen Štolcar in Jani Mesec. Ohranili pa smo

Misijonar Jože redno obiskuje podružnice na podeželju, kjer ga otroci veselo pričakajo.

pravico, da smo slovenski misijonarji ohranili nekaj sob, ki nam veliko služijo, da se na dolgih potovanjih po Madagaskarju tam ustavimo. Je kot nekakšno vozlišče za občasen postanek in oddih.

Kam vas je pot vodila naprej?

Prestavljen sem bil v mesto Manakara ob morju. Z misijonarjem Lojzetom Letonjo sva se odločila, da na

Pred začetkom pouka še hitro k jutranji molitvi

Župnija Marofarihy ima kar 12 podružnic. Nova cerkev na podružnici je že skoraj premajhna za celotno krščansko občestvo.

obrobju župnije prevzameva vsak svoj del. Lojze Letonja je prevzel področje v Ambili, jaz pa sem se naselil v Marufary. Ko sem prišel, sem se naselil v manjšo barako, ki je imela samo posteljo. Najprej sva se z Lojzetom lotila gradnje cerkve v Ambili, ki ni bila daleč od moje bodoče župnije. Ko je bila zgrajena, pa sem začel počasi pripravljati gradnjo cerkve za mojo župnijo. Veliko sem hodil po področju moje nastajajoče župnije in ustanavljal male skupnosti, ki so se s časom razvijale.

Koliko podružnic je sedaj v vaši župniji?

Dvanajst podružnic in od teh smo že v šestih zgradili nove cerkve. Za naprej bo pa zelo težko, ker nisem več tako zdrav in podružnice so precej nedostopne. Z motorjem se zelo težko vozim, z avtom pa je nemogoče priti. Veliko več časa bi posvetil pastoralni na podeželju, ker je tam veliko več dela kot v župniji, kjer je vsak dan maša in imam veliko pastoralnih sodelavcev. Na podružnicah pa je sveta maša le parkrat na leto.

Kako poskrbite za vzgojo laikov?

Vsak teden imamo sestanke za katehiste in druge sodelavce. Imamo biblično skupino, so različne skupine katehistov, ki skrbijo za priprave

na različne zakramente, krst otrok in starejših, birmo, obhajilo in za pripravo na sveti zakon. Imamo skupino za liturgijo, ki vodi molitveno bogoslužje, kadar ni duhovnika. Oni mi vedno poročajo, kako njihovo delo poteka, ker jaz nisem vedno navzoč.

Kako izbirate katehiste ali sodelavce?

Najprej so kandidati predstavljeni na župniji in ljudje predlagajo, kateri bi bili bolj primerni. Prvi pogoj je, da živijo pošteno, da so sami tudi dobri kristjani in da živijo po zakramentih. Ko so izbrani, pa gredo na tečaje. Za njih je to velika čast in to delajo brezplačno.

Madagaskar je otoška država s pestrim podnebnim dogajanjem. Zaradi pogoste suše jim primanjkuje riža, ki je glavna jed. Zato jim misijonarji s pomočjo darovalcev večkrat priskočijo na pomoč.

Pred 15 leti sem bil prvič na Madagaskarju prav za posvetitev vaše župnijske cerkve posvečene sv. Jožefu delavcu. Takrat ste že govorili, da bo naslednji večji projekt zgraditi župnijsko osnovno šolo. Zdaj šolo že imate.

Pred osmimi leti smo začeli z gradnjo šole. Prosil sem škofa za dovoljenje in ko ga je dal, smo začeli z gradnjo. Danes ima šola 300 otrok in nanjo sem zelo ponosen, saj je po vzgojnem uspehu v samem vrhu celotne regije. To je velik izziv.

Kako se vzdržuje šola?

Mi moramo poskrbeti za vse, od same gradnje šole do vsega, kar šola potrebuje za delovanje ter za vzdrževanje. Poskrbeti je treba tudi za plačo učiteljev. Uvedli smo skromno šolnino, ki komaj zadostuje za sprotne stroške. Učitelji naše šole pa imajo višjo plačo kot v drugih primerljivih šolah.

Glede na to, da je tujih oz. evropskih misijonarjev vedno manj, kako prevzemajo delo domači duhovniki, imajo poklice?

Naša generacija misijonarjev počasi odhaja. Mladi duhovniki bodo morali prevzemati naše delo in nadaljevati. Naša škofija ima 10 bogoslovcev, redovnikov je pa precej več. Imam štiri bogoslovce: eden je salezijanski bogoslovec in študira v Italiji, dva pripadata italijanski družbi Trinitarcev, ki ima že malgaško

vodstvo, in enega bogoslovca lazarista, ki je zaključil tri leta filozofije in je trenutno v noviciatu.

Kako bo s prihodnostjo misijonov, ki ste jih vi razvili?

Trenutno je naš škof italijanskega rodu in že odhaja v pokoj. Upam, da

Kolo je lahko tudi transportno vozilo.

bo naslednji že malgaš. (*Oktobra lani, že po pogovoru, je bil imenovan novi škof domačin. Op. ur.*) Domači morajo prevzemati odgovornost na vseh ravneh, od škofov do duhovnikov in laikov. Veliko nam je pomenila pomoč, ki smo jo in jo še prejemo iz Slovenije. Nekatere župnije in še posebno misijonska pisarna so mi v veliko pomoč. Z njihovimi darovi smo lahko veliko naredili na gospodarskem in pastoralnem področju. Niso pomembne samo stavbe, veliko smo vlagali tudi v vzgojo laikov, ki pomagajo kot katehisti ali župnijski sodelavci. Omenil bi pa duhovnika g. Andreja Šinka, ki mi je vsa ta leta v misijonih pošiljal namene za svete maše. S tem sem se vzdrževal in še pomagal drugim.

Bi radi z nami delili še kakšno misel?

Vesel sem, da sem tukaj in za čas, ki mi je bil podeljen. Pri vsem tem sem čutil veliko veselje. Hvaležen sem Bogu za vse, kar mi je dal in mi stal ob strani. Hvaležen tudi za vse težave, s katerimi sem se srečal in se spopadel z njimi. On me je vodil in vedno sem se počutil svobodnega. Hvaležen sem vsem dobrotnikom in tistim, ki molijo za nas.

Najlepša hvala za vaše pričevanje.

Vzgoja k samostojnosti

LETA 1975 PISAL FRANC SODJA

Vsaka vzgoja ima nalogo, da človeka usposobi za zdravo samostojno življenje. Tudi pri otroku oziroma mladostniku vzgoja opravi svoje delo, da more, ko je dorasel, kot skladna, zgrajena osebnost živeti iz svojega prepričanja in po svoji vesti.

Nekaj podobnega je pri misijonskem delu. Ves cilj misijonskega dela je v tem, da mlade Cerkve zaživijo svoje samostojno življenje. To ni iznajdba 20. stoletja, to je miselnost iz apostolskih časov. Če je doba kolonialne politike to misel zatemnila, je deloma razumljivo, ker se je Evropa pač čutila visoko nad ostalimi kontinenti v kulturi in veri. Danes, zlasti po koncilu, je apostolska misel spet popolnoma jasna. Pomagati je treba mladim Cerkvam, da v polnosti zaživijo samostojno življenje. Že leta se oglašajo iz misijonskih dežel glasovi, da je treba vse, tudi teologijo, rešiti rimsko-grških okov. V najnovejši knjigi *Med nebom in zemljo*, ki jo je napisal škof Cheng s Formoze, je glavna misel ta: »Rešiti se moramo rimsko-grškega vpliva« v teologiji in jo presaditi v kitajsko kulturo. Kardinal Malula iz Zaira (*današnji Kongo, op. ur.*) je v istem smislu dobro zapisal: »Tuji misijonarji so nam Cerkev prinesli, mi pa jo moramo afrikanizirati.« Ko je zadnja sinoda razpravljala o evangelizaciji sveta, je prišlo jasno do izraza, da mlade azijske in afriške Cerkve želijo zaživeti svoje samostojno življenje. S tem nočejo reči, da tujih misijonarjev ni treba. Nasprotno, zelo so zaželeni. A vse delo se mora usmerjati v to, da mlade Cerkve dozore v samostojno življenje in se otresejo nadzora »starih«.

Afriški teologi so to še bolj krepko izrazili: »Beli nas morajo poslušati, poslušati in spet poslušati. Ne prósimo jih pomoči ali odobravanja. Le naučiti se morajo, da čakajo na naše predloge.« V vseh teh izjavah je jasno izražena zavest, da doraščajo in se kot dorasel mladostnik hočejo otresti paternalizma evropskih Cerkva.

Prihod novomašnika s starši

Še bolj ameriških. In gotovo je prišel čas, ko se Cerkev mora tega dobro zavedati. To ravno pripravlja njeno konkretno veselje. Gotovo pa se tega morajo zavedati evro-ameriški misijonarji. Potrebni so, ponekod neizbežno potrebni, a priti morajo s to miselnostjo, biti morajo pomočniki, ne več voditelji in učitelji. V nekem pogledu se od modernega misijonarja zahteva več nesebičnosti in več odpovedi. A prav ta je blagoslovljena. In prav ta bo res prispevala k samostojnosti mladih Cerkva.

Vzgoja domače duhovščine v misijonskih deželah

P. MARI OSREDKAR

Zaustavili se bomo pri 16. členu *Odloka o misijonski dejavnosti*, ki govori o vzgoji domačega klera v misijonskih deželah. Cerkvemim dostojanstvenikom in teologom je jasno, da lahko katoliška skupnost v polnosti zaživi samo pod pogojem, da jo bodo vodili in ji služili pastirji, ki so izšli iz svojega lokalnega občestva. Dr. Peter Kovačič je v publikaciji *Misijonska predavanja*, ki jo je leta 1943 v Ljubljani izdala Duhovniška misijonska zveza, predstavil razloge, zakaj je nujno potrebno, da dušno pastirstvo prevzamejo »v svoje roke« duhovniki domačini.

Stanko Rozman z bogoslovci, ki so jih pri šolanju podpirali koroški Slovenci.

Prva neprilika, piše Kovačič, ki v daljnih deželah ovira delovanje misijonarja iz Evrope, je podnebje. Vemo, koliko težav je tropska mrzlica povzročala dr. Knobleharju in njegovim tovarišem. Nasprotno pa je organizem domačega duhovnika klimatskim razmeram prilagojen že od rojstva. Mnogo truda stane misijonarja priučitev domačega jezika. Čeprav se trudi in je morebiti celo nadarjen za učenje tujih jezikov, minejo leta, preden jezik toliko obvlada, da ga lahko vsaj »za silo« uporablja pri razlagi božje besede. Na Kitajskem in Japonskem je že sama pisava umetnost zase. Domačini pa z lahkoto na razumljiv način razlagajo verske resnice in poučujejo. Kot tretji razlog dr. Kovačič postavlja kulturne razlike. Kdor le malo potuje preko meja svoje domovine, takoj spozna, kako težko se je vživeti v

drugačen način prehranjevanja, oblačenja, in bivanja ... Pravi, da v Afriki misijonar uvaja civilizacijo, toda računati mora s tem, da z nasiljem in naglico ne bo ničesar dosegel. Domači duhovnik pa je vzgojen v lokalni kulturi in se lahko vedno »znajde«. V nadaljevanju dr. Kovačič posebej omenja narodne običaje, ki so kot narodne svetinje. Le ti so katoliškim vernikom dovoljeni, a misijonarju kot tujcu so pogosto neprijetni ali celo odvrtni. Domači duhovnik vse drugače pojmuje in izvaja narodne šege. Edino on jih zna pravilno vrednotiti ter spojiti s cerkvenoverskimi obredi in navadami. Domačin bo vrednote, ki so v njih skrite hitro vpletel v cerkveno bogoslužje in ljudske pobožnosti. Misijonar iz Evrope ostane v deželi vedno tujec. Malokateri si sčasoma

pridobi ljubezen do ljudstva in njegovo zaupanje do te mere, da ga sprejmejo kot enega izmed njih. Kovačič navaja nekaj misijonarjev, ki so to dosegli, na primer jezuit Robert de Nobili v Indiji, Knoblehar, ki so ga ob Nilu klicali »Abuna Soliman« ali Baraga pri indijancih v severni Ameriki. Večina belih duhovnikov pa v tretjem svetu nikoli ne »požene korenin« do te mere, da bi duhovnik iz Evrope lahko postal »eden izmed domačinov«! Vedno ostane tujec.

Kot zadnji argument, da so domači duhovniki bolj primerni za oznanjevanje kot tujci, pa Kovačič navaja dejstvo prebujanja narodne zavesti pri narodih v tretjem svetu. Izpostavi primer Slovanskih narodov, ki tudi niso več pripravljene prenašati višje hierarhije iz vrst tujega plemstva. Cerkev misijonske organizacije lokalne Cerkve nikjer ne smatra kot nekaj trajnega. Misijonska organizacija ima le prehodni značaj – dokler se domači kler ne postavi na »svoje noge«. Kakor hitro se ustali versko življenje v katoliškem občestvu, se misijonska pokrajina spremeni v redno cerkveno pokrajino s stalno domačo hierarhijo. Vsekakor pa je za to potrebno, da je dovolj kvalitetne domače duhovščine. Kovačič navaja primer iz leta 1926, ko je papež Pij XI. v Rimu posvetil prvih šest kitajskih škofov. Ob tej priložnosti je kitajski zunanji minister Wang apostolskemu delegatu Constantiniju dejal: »Danes je v zgodovini misijonov narejen velik korak naprej. Tri stoletja ste prinašali krščanstvo v Kino, kot da je to rastlina v posebni posodi. Lahko bi množili te posode kolikor bi hoteli, nikdar bi iz njih ne nastal gozd. Ko pa ste rastline vsadili naravnost v domačo zemljo, da so se tam ukoreninile, ste jim dali možnost, da se množijo same in da nekoč postanejo pravi gozd.«

Ne verujemo kljub stiskam, **temveč preko njih**

Leto 2025 obhajamo kot jubilejno leto pod geslom Romarji upanja. V letošnjih božičnih pismih misijonarjem sta se upokojeni koprski škof in ravnatelj Misijonskega središča dotaknila te teme.

Vstopili smo v sveto leto, ki nosi geslo: Romarji upanja! Obe besedi sami od sebe nakazujeta in izražata vsebino, ki jo današnji svet tako zelo zanemarja in pogreša. Oznaka romarji nam najprej kliče v spomin resnico, da na zemlji nimamo stalnega bivališča in nismo stalni naseljenci, ampak smo popotniki in pohodniki, kakor nomadi in beduini. Izvoljenemu ljudstvu je bilo potovanje pisano na kožo in je bilo njihovo vsakdanje opravilo, zato so zgodovino sveta in človeštva pojmovali kot premico, ki ima svoj začetek in svoj konec, svoj izvor in svoj smisel. Iz neba in zemlje so naredili svet, ki teče proti novemu nebu in novi zemlji, iz vsakega zemljana pa romarja, ki potuje proti vstajenju od mrtvih in večni domovini. Oznaka upanja pa nam kliče v spomin cilj našega romanja, nebeško domovino, kamor smo namenjeni, kjer so naša imena že zapisana (Lk 10,20) in kjer nas naši bratje in sestre pričakujejo. Človek je presežno bitje in je človek pravzaprav samo toliko, kolikor sprejema in uresničuje svojo presežnost. Kakor piše apostol: ‚Eno pa pozabljam, kar je za menoj, in se stegujem za tem, kar je pred menoj, in tako hitim proti cilju za nagrado Božjega klica od zgoraj v Kristusu Jezusu‘ (Flp 3,13-14).

Jurij Bizjak, upokojeni koprski škof

Upanje na dobro in boljše je globoko zakoreninjeno v človeško naravo. A človeško upanje ima dve plati, lahko doživi čudovito uresničitev, lahko pa ostane prazno in rodi grenko razočaranje. Krščanski izvir neusahljivega upanja pa je v Bogu. To ni slepota za stiske ali uspavanje v omamljenost, ki si zatiska oči pred realnimi problemi. Božji Sin se je rodil na ta svet, v stiske preprostega človeka in je živel naše življenje in z nami, da bi nas v globini srca odrešil in z nami podelil večno življenje. Zato lahko kristjani brez strahu zremo v oči izzivom sedanjega časa, vsak dan znova vstanemo in se ukoreninjemo v veri borimo za boljše življenje. Saj mi ne verujemo kljub stiskam, temveč preko njih, tako da se naša vera utrjuje in izpričuje v življenju. Naj novorojeno Božje Dete v vas utrdi upanje, da Bog vodi zgodovino človeštva. Naj Knez miru prinese na vso zemljo tako zaželeni mir. Naj v nas okrepi moč za spopadanje z vsakdanjimi izzivi. Naj v tem jubilejnem letu v nas živi veliko upanje in veselje nad Božjo navzočnostjo v svetu. In hvala vam, da ste vsak na svojem kraju Romarji upanja med narodi (misijonsko geslo v jubilejnem letu 2025).

Matjaž Križnar, ravnatelj MSS

Namaacha - romanje k Fatimski Mariji

Adventna akcija malo drugače

Naši bralci in prijatelji misijonov ste opazili, da je lanski Adventni koledar izšel v drugačni obliki, kot smo ga bili vajeni. Sprva smo prejeli nekaj zaskrbljenih odzivov, potem pa se je pokazalo, da so mnoge družine z veseljem sodelovale v akciji s poslušanjem in prebiranjem zgodb na spletni strani. Dodajmo nekaj podatkov:

nekaj kvalitetnih vsebin v džunglo interneta, ki pa je za mlajše generacije že postal vsakdanji prostor. Spletna statistika kaže, da je zgodbe dnevno prebiral/poslušalo od 1200 do 3000 ljudi, pri čemer so mnogi poslušali zgodbe v družinskem krogu. Predvidevamo, da odziv pri fizični obliki knjižice ni bil bistveno večji.

Lanska zgodba je govorila o vitezu Janezu, hlapcu Venclju in živih jaslicah, ki sta jih pomagala postaviti sv. Frančišku in njegovim bratom v Grecciu. Navdihnjena po resničnem dogodku iz leta 1223 je čudovito prepletla ideje o medsebojni pomoči in Kristusovi bližini ljudem.

Glavni razlog za novo obliko so vedno višji materialni stroški papirja, tiska in poštne. Hvaležni smo mnogim prijateljem in zunanjim sodelavcem, ki svoje avtorsko delo največkrat opravijo brezplačno ali z zelo nizkimi stroški. Na materialne stroške pa nimamo vpliva, posebej še pri Adventni akciji, kjer skupna naklada doseže blizu 80.000 izvodov. Ker naših gradiv ne prodajamo, ampak samo prosimo za dar za misijone, moramo gledati, da stroške akcij držimo na razumni ravni in znotraj omejitev, ki nam jih nalagajo naši pravilniki.

S prehodom na obliko plakata smo v primerjavi s prejšnjimi leti prihranili več kot dve tretjini materialnih stroškov in namesto prejšnjih 14 palet papirja porabili le približno 4. S tem smo ustvarili veliko manj odpadka in morda smo se tudi približali komu, da je adventni koledar obesil na steno in ga večkrat pogledal. Zgodbo je bilo možno prebirati ali poslušati na

spletni strani v odlični interpretaciji Jureta Seška. Knjižico ste lahko natisnili ali naročili v Misijonskem središču. Plakat so otroci dobili pri verouku ali v reviji Mavrica. Hkrati smo dodali

Veseli smo pozitivnega odziva, predvsem pa lepih pričevanj nekaterih družin, ki so dnevno skupaj poslušale zgodbe in skušale izpolniti naloge.

S Frančiškom postavljamo jaslice

Vsak dan adventnega časa se odklene novo polje. V okencu lahko prebete ali poslušate zgodbo. Celotno zgodbo za vse dni lahko najдете in natisnete na spodnjem gumbu.

Izsek Adventnega koledarja s spletne strani

Vojna pa še kar traja

S. BARBARA PETERLIN, MARIJINA SESTRA ČUDODELNE SVETINJE, UKRAJINA

Tretje leto vojne se bo dopolnilo. Zelo smo je že naveličani in upanje o koncu včasih že zamira. Posebej težka meseca sta bila oktober in november, ko se je zračna nevarnost z eksplozijami v bližini vrstila noč za nočjo. Ko se srečujemo z ljudmi, pozdravu: »Dobro jutro!« vedno sledi vprašanje: »Kako ste preživeli noč?« Strahu in negotovosti je veliko, tudi paničnih otrok in izčrpanih staršev. Kot da je zlo podivjalo in mu ni videti konca.

Pletenje rožnih venčkov

Dobrodelna skupina se krepi

Sredi zla, ki nas obdaja, skušamo služiti ubogim. Skoraj vsi mladi prostovoljci, ki so bili do covida zelo aktivni, so v tujini. Tudi to je eden od žalostnih obrazov vojne. Treba je bilo začeti znova. Naša dobrodelna skupina se redno zbira vsak ponedeljek zvečer. Prihajajo starši, najstniki, študenti, pa tudi nekaj starejših. Za vsakega se najde kakšno ročno delo. Večina se je naučila plesti rožne vence iz vrvi, nekaj jih izdeluje vizitke, vedno pa pride prav lepljenje nalepk na vrečke za Vincencijanski medenjaki ter pripravljanje čudodelnih svetinj za širjenje. Marsikdo si vzame delo tudi domov. Lepo je videti navdušenost prostovoljcev za ročno delo in druženje.

Ira je našla Boga

Med prostovoljci je tudi Ira z možem in hčerko. Večkrat me čudi, kako da

v času trpljenja in stiske ni več ljudi v cerkvi. Prav Ira pa mi govori, da je Bog na delu in išče človeka tudi v vojni. V prvem mesecu vojne je v Kijevu policijska ura trajala tudi več dni. Vse je obstalo. Kaplan Bogdan je

že nujno potreboval frizerja. Ena od njegovih župljank je našla frizerko Iro. Tako se je Ira preko striženja prvič srečala s Cerkvijo. Ker so imeli v župniji tudi humanitarno pomoč, so jo prosili, da bi jim pomagala z razdeljevanjem zdravil, saj je po poklicu tudi farmacevtka. Ira je začela s svojim služenjem in počasi se je prebudila tudi želja, da začne hoditi k maši in se pripravi na prejem zakramentov. Sama pravi: »Več kot štirideset let sem živela brez Boga, v vojni sva se srečala in moje življenje je dobilo nov smisel.«

Vincencijanski medenjaki za otroke s posebnimi potrebami

Jeseni smo na več župnijah prodajali Vincencijanski medenjaki. Letošnja sredstva smo namenili družinam, ki imajo otroke s posebnimi potrebami. So naša posebna skrb. Od pomladi se enkrat mesečno srečujemo pri nas. Mame se pogovarjajo, izmenjujejo izkušnje in nam odkrivajo svet, ki ga živijo. Otroci pa skupaj s prostovoljci ta čas ustvarjajo in se igrajo. Lepo je videti, kako se sprostijo ob glasbi ter koliko truda je vložena v izdelek iz papirja. Mame svoje otroke zelo dobro poznajo. Tudi, če ne govorijo, razumejo, kaj potrebujejo. Zanje se

Adventne delavnice v centru za otroke s posebnimi potrebami.

Uničujoči ciklon v Mozambiku

S. LORELLA FIGINI, SALEZIJANKA, MOZAMBIK

žrtvujejo dan in noč. Z zbranimi sredstvi jim bomo lahko pomagali pri zdravljenju, fizioterapiji, šolanju in v preprostih vsakodnevnih potrebah, da bi jim malo olajšali življenje.

Čudodelne svetinje prinašajo upanje

Med brezdomci, ki jih srečujemo na ulici, smo razdelile že veliko svetinj. Marsikdo je bolj vesel kot čaja in sendviča. Opazujem, kako jim ob pogledu na svetinjo zažarijo oči ali pa jo spoštljivo poljubijo ter si jo nadenejo. Nekateri prosijo, naj jim jo takoj zavežemo za vrat. Pred kratkim smo jo podarile slepemu brezdomcu. Medtem ko smo mu dajale še čaj in sendvič, mu je svetinja iz roke zdrsnila v vrečko. Preden smo se razšli, je zaskrbljeno vprašal: »Kje je pa svetinja?«

Svojo izkušnjo nam je na vsak način želela posredovati brezdomka, ki je poletje preživela v bližini železniške postaje. Dale smo ji že čaj in sendvič in z razdeljevanjem nadaljevale pri drugih brezdomcih, ko nas je začela na ves glas klicati, naj se vrnemo k njej, da nam mora nekaj nujno povedati. Pokazala je svetinjico, ki smo ji jo podarile, in rekla: »Tale Marija od mene odganja vsakršno zlo. Če bi ve vedele, kaj vse se tukaj dogaja. Ona pa me varuje pred hudobnimi ljudmi.« Pričevanje te preproste brezdomke me navdaja z veseljem, da so ubogi odprti za Božje in deležni potrebnih milosti.

Bog je z nami

Velikokrat smo od brezdomcev deležne zahvale, da smo z njimi. Tudi za nas je v teh težkih časih najpomembnejše, da je Bog z nami. Hvaležne smo vam za vaše zvesto spremljanje z molitvijo in za vso pomoč. Naj vam Novorojeni prinese mir, veselje, preprostost in naj v vašem srcu najde prostor, kjer se uresničuje odrešenje.

Mozambik je znova prizadel prehod ciklona, ki je za seboj pustil veliko uničenje v treh provincah na severu Mozambika: Cabo Delgado, Nampula in Niassa. Bilo je 15 smrtnih žrtev, več kot 50.000 hiš je delno ali trajno uničenih in približno 100.000 ljudi razseljenih. Pitne vode je malo, vročina je intenzivna in to odpira vrata kolere. Ciklon ne izbira nikogar in tudi naše delo ter hiše je močno prizadel ... Šola v Chiure je izgubila celotno ostrežje ter upravni del osnovne šole. Skupaj je bilo poškodovanih 15 prostorov, mize, stoli – okoli 50 nepopravljivo, škodo smo imeli na otroškem delu šole, kjer je poškodovan del ostrežja, prostori in popolnoma nove kopalnice ... Škodo imamo tudi na sestrski hiši, dvorani, internatskih sobah za deklice in centru.

Tudi srednja šola Pemba je utrpela škodo, in sicer v osmih prostorih. Škoda je predvsem na stropih, padlo je okoli 30 metrov zidu, vrata in dvignjen rezervoar za vodo sta padla na tla in bila nepopravljivo poškodovana. Podrtih je bilo tudi več deset dreves, ki so delala senco,

pri čemer so se zlomila stekla na oknih in rešetke. Številni stropi so padli ali grozijo, da bodo padli ... Sami ne moremo obnoviti ... Tako kot drugi prebivalci so tudi mnoge družine naših sester na tem območju ostale brez vsega ... Vsem, ki bodo solidarni z nami, se zahvaljujemo!

Poplavljen knjižnica

Svoja dar za pomoč prizadetim ob ciklonu lahko nakažete na:

Misijonsko središče Slovenije,
Kristanova 1, 1000 Ljubljana
TR pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933
namen nakazila: ciklon Mozambik
koda namena: CHAR
referenca: SI00 249210

Razdejanje po ciklonu

Posledice vojne ne popustijo

DOMINIK POLONA, LAIK, ETIOPIJA

Praznično vzdušje po etiopsko je vsekakor drugačno, kot ga poznamo v Evropi. Ne gre le za to, da so temperature precej toplejše, da novo leto praznujemo septembra in druge zunanje malenkosti. Gre predvsem za to, da je za redkokoga to »veseli december«.

Sladke dobrote za otroke

Zakaj, bi se vprašali, saj je vojna na Severu v regiji Tigray vendar končana, kajne? Ja, uradno je mir podpisan, a eritrejski vojaki so zasedli vasi, kraje in bivališča mnogih prebivalcev, ki zato še vedno živijo kot begunci v različnih zatočiščih po regiji. Po štirih letih še vedno živijo brez upanja na nekaj metrah pod kakšnim platnom ali v prostorih kakšne šole, odvisni od pomoči in miloščine. Šole so pred dobrim letom zasedli tudi učenci, ki si v želji po učenju in normalnem življenju razrede delijo z ljudmi, ki v tem istem razredu bivajo. Težko si je predstavljati. Nekateri razredi so npr. razdeljeni na dva dela z rjuho; na eni strani učenci, na drugi begunci.

Več let zaprte šole

Kot veste, so bile šole v tej regiji tri leta zaprte, lani (šolsko leto 2023/24) pa so bili učenci ponovno pri pouku, čeprav so šole izredno osiromašene, med vojno so ostale brez pohištva in ostalega materiala za poučevanje. Na podeželju imajo pouk kar zunaj

pod kakšnim drevesom. Učenci so še vedno brez knjig, saj jih država ne zagotavlja. Učitelji pogosto niso plačani, saj ni sredstev in tako niso motivirani za poučevanje. Ko smo klicali učence, da za naše botre prinesejo spričevalo, marsikomu ni uspelo dobiti spričevala, saj so šole dobesedno brez sredstev za osnovno administracijo (papir) in so marsikomu napisali kar potrdilo, da se otrok izobražuje. Zanimivo je tudi, kako so rešili težavo, da otroci

tri leta niso bili pri pouku. Rešitev je bila, da so vsake tri mesece prešli iz enega razreda v drugega. In tako bo marsikdo presenečen, ko bo videl, da je med zadnjim in letošnjim spričevalom razlika tudi do pet razredov. Težko je verjeti in razumeti, še težje pa razložiti. Najbolje je kar sprejeti. Tukaj se vse drugače odvija.

Ni delovnih mest, ni očetov

Tudi sicer stanje na povojnem področju ni nič kaj veselo, saj je bilo med vojno uničeno in izropano vse, kar prinaša upanje, napredek in boljše življenje. Mnoge tovarne in druge ustanove ter organizacije, ki prispevajo k razvoju in dajejo možnosti preživetja, so nedejavne in ljudje dobesedno nimajo kje delati.

Pri pouku

Ne le revni, lačni in bolni, temveč tudi mi, ki delamo, čutimo vašo bližino in trdo delo. Pomagajte mi v vsakdanjem delu in v težavah, da ne omenim vse materialne oz. finančne pomoči, ki res presega marsikatero veliko organizacijo iz velikih držav. Temu se čudijo in zahvaljujejo mnogi salezijanci v Etiopiji in seveda tisti, ki so direktno deležni vaše pomoči v obliki hrane, botrstva, avtomobilov, vode, igral, igrišč, šolskih potrebščin ... ni da ni! Bog vam povrne, tudi vsem dobrim Slovencem po državi, ki žrtvujejo iz svojega žepa čudežno ogromno kljub vedno težjim ekonomskim razmeram. Vsakič, ko razmišljam o vseh teh dobrotnikih, pomislim na Jezusa, ki je pomnožil kruh in ribe, in množi dobrote tudi danes. Bogu hvala.

Polona

Zato je seveda več revščine in bede. Mnoge družine so ostale brez očeta, ki je pred vojno preživel družino. Videti je veliko brezizhodnosti, ki mnoge vodi v bedo pa tudi v kriminal, ki se je drastično povečal prav na tem področju. Ljudje povedo, da se na ulicah ne čutijo varne. V mestih je ogromno ropov, na odročnih cestah po državi pa tudi ugrabitev in sežigov. Jaz rada hodim peš skozi mesto in sem se vedno varno počutila, v zadnjem času pa sem tudi sama priča poskusom kraje. Na srečo je bil le poskus.

Država se kar ne pobere

Žal je videti, da bo Etiopija vedno potrebna pomoči. Če jim ne zagodejo klimatske razmere s sušo, pa trpljenje povzročijo politične razmere, zaradi katerih se vedno nekje bojujejo. Do predlani na Severni Tigrayski regiji, trenutno pa v Oromiji in Amhari. Medijsko sicer manj odmevno, a nič manj tragično. V mnogih krajih v teh dveh regijah ljudje živijo v strahu in vlada policijska ura. In tako so tudi v današnjem času ponekod zaprte šole, npr. v Kobo, kjer imajo uršulinke sirotišnico in v Dessie. Življenje in preživetje ogroža tudi več kot 100 % inflacija v državi. Cene živil, najemnin in drugih osnovnih potrebščin so primerljive z evropskimi, kar pa seveda ne velja tudi za dohodke. Beračenje je v mestih nekaj najbolj normalnega. Na podeželju pa poteka življenje dobesedno enako kot pred sto leti ali več.

»Blišč« glavnega mesta

Med tem pa vlada okrašuje glavno mesto, gradi palače, postavlja ogromne luči po celem mestu, širi ceste in na ta račun ruši domove ubogih prebivalcev ter jih dobesedno postavlja na ulico. Če ne bi videli na lastne oči, ne bi verjeli. Tudi moji otroci, s katerimi delam v Bosco Children, so žrtve te opresije in diktature. Ne le, da zanje ni poskrbljeno, kot bi za otroke moralo biti, temveč jih pretepajo in zapirajo in preganjajo še iz skritih koticov

Pomoč beguncem na severu Etiopije

ulic Adis Abebe, kamor se zatečejo, da bi za kak trenutek zatisnili oči. Čeprav ko pritečejo zjutraj v naš center, njihovo veselje in radoživost premaga skoraj vse rane. Za nekatere poskrbimo kar takoj zjutraj, ko pridejo, za tiste malo globlje pa skrbimo vsak dan, ki ga preživijo pri nas in uživajo zamujeno otroštvo.

Revščina in utrujenost

Revščina v Etiopiji je bila vedno realnost, a ljudje so bili vseeno vedno veseli ter polni upanja in vere. Sedaj pa se čuti, vidi in sliši obup in strah pred prihodnostjo, pred vsakim novim dnevom. Vse to nas le še bolj žene, da zagovarjamo revne in nedolžne množice ter da iščemo vedno nove poti, da jim pomagamo. Pogosto čutimo nemoč in majhnost, saj naša pomoč doseže tako majhen odstotek tistih, ki jo potrebujejo.

Obisk slovenske državne delegacije

A hkrati smo vedno hvaležni, da lahko storimo vsaj nekaj in da nas je veliko, ki se kljub vsem težkim realnostim trudimo, da bi pomagali še več. Med drugim tudi predstavniki slovenske vlade, ki so nas 1. novembra obiskali, ko so prišli otvoriti slovensko ambasado v Adis Abebi. Ministrica za zunanje zadeve RS Tanja Fajon, nova veleposlanica Kristina Radej in njuni sodelavci so vsi skupaj, polnih rok daril kljub številnim obveznostim prišli tudi k nam v Bosco Children in neskončno osrečili ne le mene, temveč predvsem naše otroke. Veleposlanica je tudi sicer odločena, da bo naše veleposlaništvo prispevalo k razvoju v Etiopiji, začevši z uličnimi otroki in drugimi ranljivimi skupinami. Te dni pride k nam na obisk, da se pogovorimo o konkretnih možnostih.

Hvala vsem posameznikom za vsak košček pomoči, za vsako dobro misel in dejanje solidarnosti, ki dela ta svet boljši. Preko Misijonskega središča pa smo letos prejeli res veliko donacij, za hrano, za šolanje otrok, za otroška in športna igrala, za vodo, avto za misijon in še kaj ... Vse to daje ljudem razloge za upanje tudi takrat, ko zgleda vse brezupno.

Želimo vam, da bi bil v letu 2025 tudi vaš svet doma lepši in boljši. Mi vas v Novo leto spremljamo z našimi molitvami in predvsem z globoko hvaležnostjo.

Novo igrišče, zgrajeno s pomočjo TKA

Koledniki v Ljubljani pričevali za dobroto

V soboto, 4. januarja 2025, je bilo središče Ljubljane v znamenju vse-slovenskega srečanja kolednikov. Ob 30. obletnici Trikraljevske akcije smo se želeli s posebnim praznovanjem zahvaliti Bogu, sodelujočim in darovalcem. Od prvih začetkov, ko je sodelovalo približno 50 župnij, se je akciji do danes pridružilo skoraj 400 slovenskih župnij s preko 6.000 koledniki.

Skupine otrok in mladih po svojih krajih od vrat do vrat oznanjajo Jezusovo rojstvo in zbirajo darove za projekte slovenskih misijonarjev. Vsako leto zberemo okrog 400.000,00 €. S temi darovi smo v 30 letih lahko podprli 282 projektov v skupnem znesku 6.599.888,00€. S tem je Trikraljevska akcija eden najmočnejših programov Misijonskega središča Slovenije in ena od večjih dobrodelnih akcij v Sloveniji.

Srečanje na Prešernovem trgu

Srečanja kolednikov v Ljubljani se je udeležilo približno 500 kolednikov in spremljevalcev iz 27 župnij. Najprej smo se zbrali na Prešernovem trgu in s tem v središču prestolnice pokazali naše dobro delo. V programu so sodelovali otroški zbor župnije Marijinega oznanjenja v Ljubljani, malgaški bogoslovci z božičnimi pesmimi in koledniške skupine z narečnimi kolednicami. Zbrane so pozdravili ljubljanski nadškof Stanislav

Živahen vrvež na srečanju kolednikov (foto: I. Žigon, J. Pirc, FB VaticanNews-Slovenija)

Zore, ravnatelj Misijonskega središča Matjaž Križnar, misijonarja s. Andreja Godnič in Tone Kerin ter Slavko Kalan, škofijski animator za misijone. Program je povezoval Jure Sešek.

Sveta maša v stolnici

Nato so se koledniške skupine sprehodile po Ljubljani in si ogledale jaslice v bližnjih cerkvah ter nekaj drugih misijonskih zanimivosti (obnovljeno kapelo sv. Frančiška Ksaverija, zavetnika misijonov, in spomenik misijonarju Hallersteinu). Ob 12. uri se je srečanje nadaljevalo z mašo v ljubljanski stolnici, ki jo je vodil nadškof Stanislav Zore, odgovorni škof za misijone. Na koru je prepeval otroški pevski zbor župnije Šentvid nad Ljubljano. Z branjem, prošnjami, zahvalami in ministriranjem so sodelovali še koledniki iz različnih župnij. Po maši je z navdušeno besedo o svojem misijonskem delu pričeval misijonar Tone Kerin. Srečanje smo sklenili s toplo malico v prostorih Teološke fakultete.

Število podprtih projektov v 30 letih: 282

Število sodelujočih župnij danes: skoraj 400

Projekti podprti v višini: 6.599.888,00 EUR

Države z največjim številom podprtih projektov:

Madagaskar: 60

Zambija: 30

Braziliija: 25

Slonokoščena obala 13

Albanija, Burundi, Malavi: 11

Uganda, Ruanda, Senegal, Salomonovi otoki: po 9

Ukrajina, Etiopija: po 8

Angola, Benin, Turčija: po 7

Večji podprti projekti po vsebini:

nove osnovne, srednje šole, gimnazije: 36

nakup opreme za prostore (šolske mize, klopi, omare ...): 31

pastoralni, mladinski, župnijski centri: 26

dograditev dodatnih učilnic, šolskih prostorov, sanitarij: 22

nakup učnih pripomočkov, knjig: 17

vrtec: 16

pomoč otrokom v sirotišnici, na misijonu: 14

hiše za družine v stiski: 10

športni centri, igrišča: 10

internati, študentski domovi: 9

dispanzerji, medinski centri: 9

nakup hrane: 8

cerkve: 7

vodnjaki, vodni zbiralniki: 7

socialni programi za mlade, oratoriji: 7

Hvala vsem, ki darujete za projekte slovenskih misijonarjev preko Trikraljevske koledniške akcije ali na druge načine. Naj Bog povrne vašo dobroto. Misijonarji ob svojih obiskih pogosto povedo, da živo občutijo to duhovno in materialno podporo iz domovine.

Kaj pa vi dobrega naredite za bližnjega?

S. AGATA KOCIPER, SALEZIJANKA, BRAZILIJA

Vroč pozdrav izpod Ekvatorja v Amazoniji, kjer nas sonce zadnje mesece že veliko preveč greje in se reke kar dva meseca predčasno sušijo glede na prejšnja leta. Reke so ponekod v severni Amazoniji edina pot za potovanje med kraji, ladje pa zaradi prenizkega vodostaja ponekod več ne vozijo. Tako je že skoraj 20 občin popolnoma izoliranih od ostalega sveta.

Klimatske spremembe tudi v Amazoniji

Zelo sem bila presenečena, ko smo si šli ogledati sotočje Rio Negra in Solimoes, kjer se združita in skupaj tvorita reko Amazonko. Znane delitve rek, ko več km vidno tečeta skupaj ena stran v temni in druga v svetli barvi nismo mogli jasno videti, zaradi dima od požarov.

Cele družine živijo na ulici

Čut solidarnosti pa se goji in narašča tudi po župnijah in se kaže v delu za uboge. Skupine laikov se organizirajo in motivirajo vernike za zbiranje živeža za solidarnostno kuhinjo. Občasno gredo na teren, kjer delijo topel obrok tistim, ki živijo na ulicah. Med njimi so v nemalo primerih cele družine. Drugo nedeljo, ki je bila letos posvečena staršem, so nekateri preživeli v razdajanju svoje poklicanosti tistim, ki ničesar nimajo. Pripravili in razdelili so 255

toplih obrokov. Bogu hvala za te žive celice Cerkve, ki so kot kvas, ki počasi prehaja tudi na druge. Tukaj v Manausu je vedno več brezdomcev in družin brez službe, ki so v negotovosti preživetja. Prebijajo se po cestah, pod mostovi, na pločnikih in ulicah. Cerkev organizira solidarnostne akcije za njihove obroke, oblačila, obutev in kadar je možno, tudi zdravila. Tako je božični večer dosegel različne skupine teh naših ljubezni in hrane potrebnih bratov in sester, med katerimi so tudi podhranjeni otroci.

Z juho nad lakoto

Ena od takšnih akcij se je začela na pobudo nekega fanta. Ko je hodil k mladinski skupini, jim je duhovnik postavil vprašanje: kaj pa vi dobrega naredite za bližnjega? Zamislil se je in se znašel praznih rok. S tem spoznanjem je začel zahajati med reveže in razmišljal, kaj bi lahko storil zanje, da ne bi nadaljeval praznih rok.

Poglej, juha! - Olha a sopa.

Začel je hoditi na tržnico pred stolnico in opazoval, koliko mladih, brezdomcev, lačnih in ubogih tam živi. Začel je kupovati sendviče in sokove, ter jih deliti z reveži. Pravi: »Na začetku sem uspel to podariti 15 ljudem. Potem pa je število raslo in že sem prosil mamo in sestro za pomoč. Pridružili so se nam tudi drugi prostovoljci in uspeli smo pripraviti in deliti juho in kruh. Sedaj ta solidarnostna akcija doseže 150 porcij enkrat tedensko.«

Simbol te akcije je skodelica z napisom: »POGLEJ, JUHA! – OLHA SOPA«. Njegovo božično voščilo me je močno nagovorilo: »Da bi videli v pomoči potrebnem človeku Jezusa in prakticirali ljubezen.« To so želje skupine 'OLHA SOPA'.

S tem se tudi vam, dragi sodelavci in dobrotniki slovenske misijonske Cerkve, zahvaljujemo za vse pridobitve v naših misijonih in po svetu, kjer ste vedno tista odprta roka, ki dela po evangelijski besedi: »Naj ne ve vaša desnica, kaj dela vaša levica.« Sicer nam mnogi res niste osebno znani, a Bogu ste vsi dobro poznani.

Sedaj pa še vsem lep in prisrčen pozdrav z zagotovilom molitve.

V božičnem času prostovoljci pripravijo tople obroke in jih ponudijo prebivalcem ulic.

Kako čas beži

S. ZVONKA MIKEC, SALEZIJANKA, ANGOLA

Oktobra in v začetku novembra sem bila v domovini, kjer sem doživela veliko prijetnih srečanj, zanimivega pripovedovanja, sodelovanja in načrtovanja. Ponovno sem začutila, kako živa je misijonska zavest in razsežnost v Slovenski Cerkvi, kako se Misijonsko središče in drugi trudijo za neprestano animacijo z nešteti pobudami. Hvala res vsem in vsakemu za to dejavno zavzetost in za misijonsko srce. Res se vedno bolj zavedamo, da smo misijonske Cerkev, da smo misijonarji tam, kjer smo.

Vrnitev v Angolo

Gotovo ob pripovedovanju naših zgodb iz Afrike to marsikoga še bolj nagovori. Tudi v meni se vedno bolj utrjuje zavest o potrebnosti misijonarja "Ad gentes". Ko sem se vrnila v Angolo, je bilo potrebno kar takoj zgrabiti za delo. V začetku septembra se je v vse naše misijonske centre vrnil živžav otrok in mladih, ki so popolnoma napolnili vse naše prostore šol in poklicnih centrov. Na žalost ni bilo prostora za vse ... in ti še čakajo na priložnost.

Obisk v sestrskih hišah

V Lueni, to je skrajno vzhodna provinca v državi, imamo letos 4.500 otrok in mladih v naših šolah. Misijon je razdeljen na tri centre: v enem so predšolski otroci, v drugem (kjer nam je država zaupala zaupala koordinacijo za 12 let) je otroški vrtec in nekaj nižjih razredov, in prav v tretjem, našem centru Marija

Pomočnica, je še drugi del osnovne šole in srednja pedagoška šola. Tu se ves dan nekaj dogaja: v skupnosti je sedem sester (že kar pet domačink) in 14 deklet, notranjih gojenk, več jih nismo mogli sprejeti, ker je hiša premajhna. Upamo, da bomo lahko s pomočjo Trikralske akcije malo povečali hišo za dekleta.

Vrvež otrok v Bengueli

25 let navzočnosti v Bengueli

Prejšnji teden sem bila v Bengueli, kjer smo praznovali 25 let prisotnosti in našega dela. Kjer sta danes šola in velik center Laura Vicuña, je bilo takrat obrobje mesta z nekaj hišami priseljencev zaradi vojne. To je danes naš vzgojni center, ki ne sameva, saj je nastalo veliko naselje upanja za nešteto družin. Med tistimi, ki so bili pred 25 leti »vrtčevski«, so danes nekateri že učitelji v našem centru. Mladi imajo na razpolago našo srednjo poklicno šolo za »Turizem in hotelirstvo«, saj smo ob morju in se mesto razvija tudi glede turističnih možnosti. V centru imamo tudi 19

Benguela: 25 let navzočnosti sester FMA

deklet, ki se pripravljajo na redovni poklic. Nekatere pravijo, da bodo misijonarki in jih navdušujem, da bodo lahko šle v Slovenijo. Tudi tukaj so potrebe še velike, saj ni lahko vzdrževati 26 člansko skupnost in šolo, ki ima okoli 2000 otrok in mladih. Med drugim skupnost nujno rabi večje prevozno sredstvo, da bi lažje odgovarjala neštetim potrebam pastoralnega dela v okoliških vaseh, kamor so poslana tudi dekleta v formaciji, da se srečajo z revščino, z otroki in jim prinesejo veselje ter večkrat tudi kos kruha. Zato se v skupnosti ustvarja marsikaj, nekatere roke so pravi čudež pri

Novi načrti za otroke v Huambu

delu v pekarni, kuhinji in tudi v šoli. Ta center je vedno poln od jutra do večera in še konec tedna, saj je eden od župnijskih centrov in imamo v

večinoma kmetje, ki delajo na polju za samooskrbo. Niso ustvarjene možnosti trgovanja s pridelki, da bi jim odprlo horizont za kaj več. Tudi

tu je veliko otrok, ki ne hodi v šolo; če pa že, morajo otroci vsak dan v šolo s svojim stolčkom, kajti sicer bi sedeli na tleh. Zato je res potrebno še veliko sanjati in obenem moliti ter zelo zaupati v Božjo Previdnost, da nam pride na pomoč, da tudi tu ustvarimo kaj lepega za te najmanjše in zapuščene.

Dragi prijatelji, dobrotniki, vsem vam v imenu vseh naših sester, sodelavcev in otrok na misijskih postojankah želim, naj nam Božje Dete, ki je Kralj Miru, izprosi MIR in veselje. Naj bo tudi novo leto za vse vas blagoslovljeno in srečno pod Marijinim varstvom!

Hvaležna misijonarka sestra
Zvonka Mikec

Ogled novega zemljišča za gradnjo vzgojnega centra

njem katehezo, mladinske skupine in razna srečanja za mlade.

Novi načrti za Huambo

Iz Benguele sem potem šla s sestrami, ki koordiniramo delo in poslanstvo naše province, do Huamba, ki je prav središče Angole. Tudi tam smo že delno zastavile naš šotor: imamo dva hektarja zemljišča, ker naj bi počasi nastajalo nekaj lepega: vzgojni center in morda tudi nova formacijska hiša – noviciat. Tu so ljudje zelo delavni,

Pred deževjem

S. BOGDANA KAVČIČ, USMILJENKA, BURUNDI

Po vrnitvi z dopusta nadaljujem z delom zaježitve studencev, z zidavo hišic za vdove in pokritjem nekaterih hiš. To delo spremljajo predvsem mlade sestre domačinke. Sedaj je suha doba in jo je dobro izkoristiti, čez mesec ali pa že prej bo začelo deževati. Duhovniki iz Muhwazija so že dobili dar za dva motorja. Res so zelo hvaležni. Hiša sester v Muhwaziju bo verjetno končana za praznik sv. Vincencija v septembru. Hvala vam za vse in to ni malo. V veliko pomoč ste nam. Pri vas je mesto, kamor se zatečemo. In imate srce, da nas sprejemate in poslušate. Neizmerna hvala.

Otroški nasmeh v kantini Sandiara

S. ZORICA BLAGOTINŠEK, URŠULINKA, SENEGAL

Skupnost sester uršulink v Sandiari je oktobra praznovala deset let svojega obstoja. Našo skupnost tam sta odprli s. Polona Švigelj ter Senegalka s. Angelique Odette Mbaye. Takrat še ni bilo župnije in sestre so imele eno sobo v najemu.

V letu 2023 pa smo se veselili, da je Sandiara postala župnija, da so sestre odprle vrtec ter osnovno šolo. V osnovno šolo je letos vpisanih 296 učencev, ki prihajajo iz okoliških vasi, v glavnem iz družin, ki se spopadajo z revščino. V šolski kantini vsak dan prejme obrok 94 učencev, ki se zaradi oddaljenosti ne morejo vrniti domov pred popoldanskim poukom ali pa nimajo možnosti obroka doma. V vrtcu je 120 otrok. Vrtec deluje do časa kosila, v šolski kantini ostane 5 otrok. Tako je skupno 99 otrok, ki dnevno prejmejo obrok kosila.

Reden obrok hrane je nujen za učenje

Reden obrok v šoli je za starše ter tudi otroke dodatna motivacija rednega obiskovanja šole. Primerno nahranjeni otroci pa tudi bolje sodelujejo pri pouku. Pustna sobota iskrica je omogočila, da so se izboljšali higijenski ter delovni pogoji priprave hrane za otroke, predvsem pa, da je lahko obrok hrane »močnejši«, poleg riža in zelenjave je mogoče kupiti občasno tudi piščance.

Pisana sestrsko skupnost v Thiesu

Obrok pod streho

Za kosilo se zberejo ob skupni skledi.

Učenke College St. Ursule smo s pomočjo velikodušnih darov iz Slovenije dočakale pokrit prostor s stoli in mizami, kjer bomo lahko zaužile kosilo. Jemo iz skupnega velikega pladnja, kjer nam naše kuharice pripravijo obrok riža z zelenjavo, občasno pa tudi s piščancem. Okrog enega pladnja se nas po navadi zbere 8. Zaenkrat jemo zunaj. Zelo se veselimo dne, ko bomo okrog skupne mize. S. Leocadie, naša ravnateljica, nam je pokazala načrte za izgradnjo mini pokrite jedilnice. Upale smo, da bo odprta že v začetku novega šolskega leta, a izgradnja skupne šolske stavbe z večjo dvorano še vedno traja. Ko bo delo na tej stavbi končano, se bo lahko začela gradnja šolske jedilnice. Hvala Vam, ker ste darovali za Senegal. Hvala, da bo College St. Ursule po 60 letih obstoja imel svojo pokrito jedilnico in da smo me tiste, ki jo bomo odprle.

Učenke in dijakinje College St. Ursule, Thies, Senegal

Šolska stavba je v gradnji, potem pa pride na vrsto še jedilnica.

Prispevek staršev za kosilo je majhen, pravzaprav bolj simboličen, kar se tiče dejanskih stroškov. Dve leti delovanja šolske kantine, v lanskem in letošnjem šolskem

letu, sta bili omogočeni z delom darov Pustne sobotne iskrice za Senegal. Smiselno se nam je zdelo, da podpremo vse štiri kraje, kjer delujemo sestre uršulinke ter ohranjamo smer, da starši v naših šolah povsod prispevajo delež, ki ohranja tudi določeno soodgovornost za rast in razvoj otrok.

Najmlajšim ste narisali nasmeh na obraz dan za dnem in pripomogli, da so dobri učenci ter učenke. Radi bi postali dobri ljudje ter dosegli poklic, s katerim se bodo nekoč preživljali ter preživljali svoje družine. Hvaležna Vam je tudi kuharica s pomočnicami, učitelji ter učiteljice, na poseben način pa sestre, ki vodimo šolo ter starši in stari starši otrok. Nekateri otroci pa živijo tudi pri stricah in tetah, tako si številčne družine pomagajo med seboj, da lažje preživijo. Moč skupnosti je moč življenja.

Hvaležno Vam kličemo iz Sandiare: Bog povrni!

»»Pisarna Misijoni«« iz Celovca se predstavi

Sprememba je edina stalnica v življenju. Po dolgih desetletjih je Jože Kopeinig maja 2024 oddal vodenje Slovenske misijonske pisarne v Celovcu. Za svojega naslednika si je izbral Hanzeja Rosenzopfa, salezijanca, ki z navdušenjem deluje za mladino in misijone.

Delo za misijone povezuje. Z leve: Katja Križnar, s. Urša Šebat, Hanzej Rosenzopf, Louis Ifeanyichukwu Agim, Jože Andolšek, Jože Kopeinig in Rozi Kummer-Pasterk

Pisarna je dobila novo ime in ob spoštovanju tradicije išče nove poti. Zaznavati in združevati želi vse misijonske akcije in pobude na dvojezičnem delu krške škofije. »Pomembno težišče misijonov je, da po zgledu papeža Frančiška poživimo misijonsko dimenzijo v življenju vsakega človeka in v farnem življenju.

Osebna vera je velik dar in iz tega daru lahko odkrivamo misijon v vsakdanjem življenju in v okolju, v katerem živimo. Iz tega nastajajo solidarnostne akcije, v katerih pomagamo deželam v razvoju,« je povedal Hanzej Rosenzopf. Da imajo ljudje čut za pomoč, kažejo tudi številke o darovih za razvojno delovanje in misijone,

ki jih je predstavila Katoliška cerkev v Avstriji. V lanskem letu je bilo v cerkvenih ustanovah in iniciativah zbranih 136 milijonov evrov, s katerimi so podprli 3300 projektov v 125 državah sveta. Tudi v dvojezičnih farah krške škofije je veliko dobredelnih akcij. Vsi, ki vodijo projekte za pomoč misijonom, so bili povabljeni v Pisarno Misijoni na srečanje. Po skupni molitvi k Svetemu Duhu je vsak predstavil svoj plamen, ki gori za misijone. Etiopija, Uganda, Paragvaj, Madagaskar, Angola, Nigerija – z vsemi temi državami je močna povezava, tam so tudi ljudje na kraju samem, ki skrbijo, da pride pomoč v prave roke in je darovanje »vidno, konkretno, preverljivo in transparentno«. Duhovna dimenzija daje srčiko vsemu delovanju. Predstavljenih je bilo nekaj novih idej, med drugim tudi zamisel, kako bomo na Koroškem sveto leto 2025 z geslom Romarji upanja povezali z misijoni. V načrtu pa je tudi nov koroški misijonski magazin z naslovom Svet.

Simbol upanja in luči za katoliško cerkev v Kirgiziji

P. JANEZ MIHELČIČ, JEZUIT, KIRGIZIJA

Vroč pozdrav izpod Ekvatorja v Amazoniji, kjer nas sonce zadnje mesece že veliko preveč greje in se reke kar dva meseca predčasno sušijo glede na prejšnja leta. Reke so ponekod v severni Amazoniji edina pot za potovanje med kraji, ladje pa zaradi prenizkega vodostaja ponekod več ne vozijo. Tako je že skoraj 20 občin popolnoma izoliranih od ostalega sveta.

Model nove cerkve v Kirgistanu

Avgusta sem se vrnil v Biškek, od septembra naprej pa čez teden spet poučujem japonsščino na univerzi, ob koncu tedna pa pomagam na župniji. Naša cerkev tukaj je bila zgrajena leta 1969 bolj na robu mesta in ni prav lahko priti do nje. Že dolgo smo načrtovali, da bi imeli novo cerkev bolj v centru. Pred kratkim smo prejeli končna dovoljenja mestnih oblasti in takoj začeli z gradnjo. Če Bog da in če bomo našli dovolj dobrotnikov, upamo, da bo v nekaj letih zgrajena.

Gradnja katoliške cerkve Dobrega pastirja v središču Biškeka ima tri glavne cilje:

I. Prisotnost katoliške cerkve v središču mesta bo omogočila, da bo

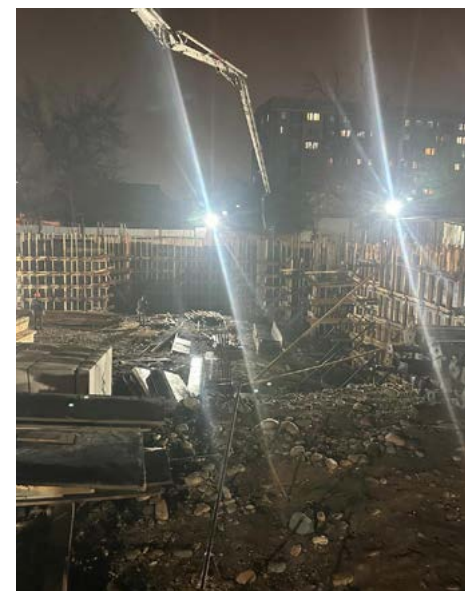
več ljudi spoznalo vesoljno Cerkev in vrednost njene službe v duhovnem, apostolskem in družbenem pogledu. II. Zagotoviti stabilen položaj Katoliške Cerkve v Kirgiziji. Mnogi verniki ugotavljajo, da je gradnja cerkve v središču prestolnice močan dejavnik za tukajšnje prebivalce, kristjane in nekrstjane, za zaščito blaginje same Cerkve in zagotavljanje njene vidne prisotnosti v naši državi. III. Civilna družba v Kirgizistanu podpira prisotnost Cerkve, če ta prispeva h kulturnemu, izobraževalnemu in družbenemu življenju. Sama cerkvena stavba je lahko pomemben estetski in kulturni prispevek mestni skupnosti. Skupine šolarjev ali študentov

pogosto prihajajo na ogled katoliških cerkva. Sčasoma bodo v novi cerkvi in katoliškem središču organizirani in izvedeni koncerti ter različne kulturno-izobraževalne prireditve. Cerkevne stavbe tako postanejo orodje tako za evangelizacijo kot za medverski dialog.

Toda nova cerkvena stavba ne bo pomenila nič, če ne bo »žive stavbe«, podprte z apostolsko vneto srcem vernikov in podporo tistih, ki sledijo Jezusu Kristusu.

Še ena novost bo pa otroški vrtec, ki ga nameravamo odpreti (če bo šlo vse po planu) prihodnje pomlad blizu sedanje cerkve. V tistem okolišju takih ustanov zelo primanjkuje, zato upamo, da bomo kmalu dobili vsa dovoljenja.

Prosim vas, da z molitvijo spremljate to naše delo, da bo služilo predvsem v večjo Božjo slavo! Moja molitev je, naj se v vsem in povsod zgodi Božja volja. Če bo Bog dal, bom letos praznoval 50-letnico mašniškega posvečenja. Priporočam se v molitev, brez katere ni blagoslova.

Gradbišče nove cerkve

S hvaležnostjo v novo leto

S. ANICA STARMAN, FRANČIŠKANKE BREZMADEŽNEGA SPOČETJA, SLONOKOŠČENA OBALA

Leto 2024 je bilo leto milosti in veselja, saj smo praznovali 50 let prihoda naših sester v Fresco. Bog nam je v teh letih podaril veliko nepozabnih trenutkov, veselih ali težkih, preživetih s prebivalstvom, ki nas je sprejelo odprtih rok in veselega srca. Za vse prejete milosti smo se želele zahvaliti Bogu in ljudem.

50 let naše navzočnosti v državi

9. novembra je prihitela množica prijateljev, sester, duhovnikov, bivših dijakov in deklet iz gospodinske šole. Med gosti je bila tudi naša generalna predstojnica, sestra Petra in njena asistentka sestra Loreta. Iz Brazilije sta prišli sestra Roza in sestra Celina s prijateljico Marelise. Skupaj z

Nov kip sv. Frančiška, dar nekdanjih gójencev

Mgr. Koffi Oi Koffi Jean Jacques—om, administratorjem naše nadškofije, smo se pri evharistični mizi Bogu zahvalili za vse prejete milosti in darove našega misijonskega dela. Vesela pesem in hvalnice so odmevale po vsem mestu. Tudi ples se je nadaljeval med skupnim kosilom. Bilo je dovolj različne hrane, ki je nasitila množico. Bivši dijaki so nam podarili kip sv. Frančiška, ki na dvorišču pozdravi vsakogar, ki pride k sestram na obisk.

8. decembra smo ponovili slovesnost v Gbagbamu. Župljani in prijatelji, ki niso bili v Frescu, so nam pripravili velik praznik, kjer smo se vsi Bogu

zahvalili za 50 let skupnega življenja. Pesem in hvalnice še danes odmevajo v naših srcih in nas peljejo v novo leto 2025. Bog daj, da bi utihnili orožje in da bi se naselil mir, upanje in ljubezen po vsej zemlji.

Naše življenje na misijonu se nadaljuje: v Frescu skrbijo sestre za srednješolce, fante in dekleta. Število se zmanjšuje, ker ustanavljajo srednje šole po večjih krajih, kar olajša stroške in otroci lahko ostanejo doma oz. se šolajo v domačih krajih.

Nov rešilni avto iz Italije

V Gbagbamu nadaljujemo z delom v medicinskem centru. Bolniki prihajajo od vsehovsod. Prvo zdravstveno oskrbo imajo v vaseh, k nam pridejo za laboratorijske preiskave in zdravniško oskrbo. Tudi podhranjeni otroci pridejo na zdravljenje. Julija meseca nam je NVO CUAM iz Italije podarila rešilni avto in medicinski material. Sedaj nam ni potrebno iskati prevoznega sredstva. Ljudje večkrat nimajo denarja ne za prevoz ne za zdravila in z vašimi darovi

Podhranjenost otrok je pogosta težava

pomagamo. Hvala vam za pomoč, molitve in žrtve. Med dopustom v domovini sem se srečala s prijatelji in dobrotniki. Vsem prisrčna hvala, saj sem se vrnila polna veselja in moči za naslednji dve leti. Bog povrni! V Abidjanu živijo štiri sestre. Ena je učiteljica, dve sta študentki, ena na učiteljski in druga v medicinski šoli. Četrta je doma in nas sprejme, ko pridemo po opravkih v Abidjan. Sestre pomagajo duhovnikom, vsaka s svojimi talenti. Kateheza otrok in odraslih, liturgija, otroški zbor, obiski bolnikov in ostarelih na domu nam vsem prinašajo veselje. S skupnimi močmi lahko veliko naredimo, da Božje kraljestvo raste v ljubezni, miru in sožitju. Bodimo povezani v molitvi.

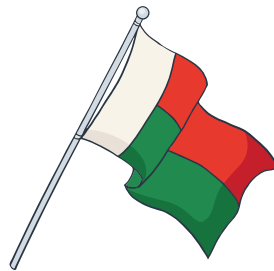

Priprave na Božič "v stilu"

SPOZNAJ MADAGASKAR

Madagaskar je približno **29x večji** od Slovenije in ima **15x več prebivalcev**.

Denarna enota
malgaški ariary
1 € je
4877 ariarijev

Slovarček besed
Manao ahoana - pozdravljeni
Tonga soa - dobrodošli
Misaotra - hvala
Veloma - zbogom, nasvidenje

Lazarist **JOŽE ADAMIČ** na Madagaskarju deluje od leta 1987. Deluje v Marofarihy.

PEDRO OPEKA, lazarist, je največkrat prvo ime, na katero pomislimo ob omembi Madagaskarja. Goreč misijonar, borec za revne, ki je pred več kot 30 leti ustanovil združenje Akamasoa – Dobri prijatelji.

Škofijski duhovnik **STANE KERIN** je na Madagaskar odšel leta 2018. Deluje v Farafangani.

JANEZ MESEC, škofijski duhovnik, je miren, tih, preprost, a izredno odločen in goreč misijonar, ki deluje na misijonu Manambondro.

JANEZ KRMELJ je škofijski duhovnik in misijonar na Madagaskarju. Misijon Ampitafa je ustanovil na kraju, kjer prej ni bilo ničesar.

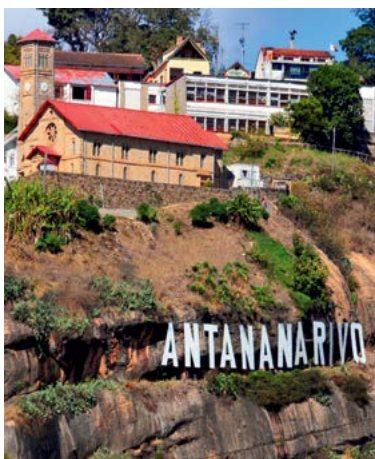
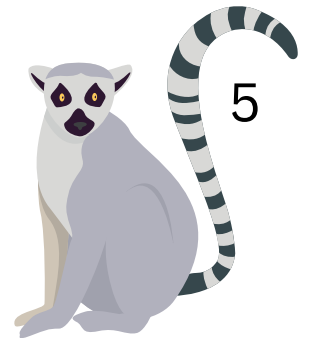
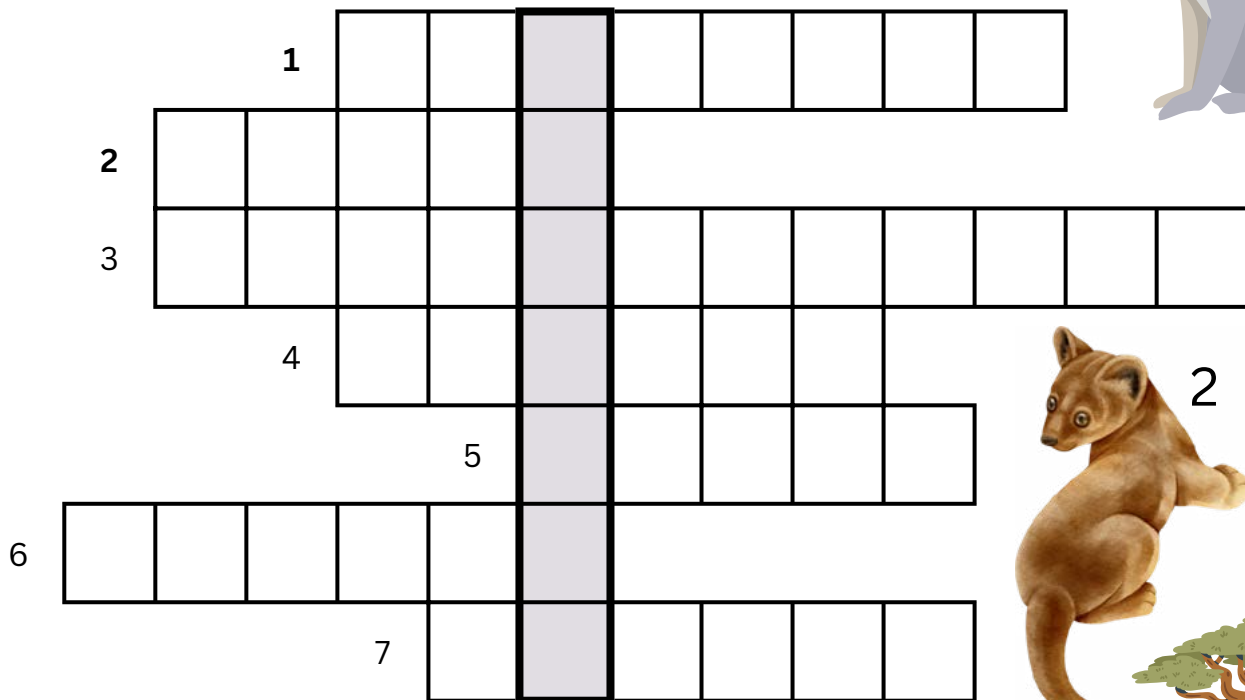

S. MARJETA ZANJKOVIČ, misijonarka na Madagaskarju, je ena izmed sester salezijank, ki so leta 1985 odprle prvo misijonsko skupnost FMA na Madagaskarju. Deluje v Fiarantsoi.

ALI VEŠ?

- Madagaskar je **najstarejši otok na svetu**, saj je nastal pred približno 88 milijoni let, četrti največji otok in druga največja otoška država na svetu, takoj za Indonezijo.
- Prebivalci se imenujejo **Malgaši**.
- Madagaskar je največji svetovni izvoznik **vanilje**.
- Skoraj 90 odstotkov vseh živalskih in rastlinskih vrst na Madagaskarju je endemičnih, kar pomeni, da jih ne najdemo nikjer drugje na svetu.
- Najbolj znani živali Madagaskarja sta **lemur** in **fossa**, od rastlin pa **baobab** in **ravenala**. Lemurji so opicam podobne živali, ki živijo na drevesih, fosse pa mačkam podobni sesalci, ki lovijo ptiče in lemurge. Na Madagaskarju obstaja okrog 100 različnih vrst lemurjev.

Reši križanko. Na označenih poljih dobiš začimbo, ki jo veliko uporabljamo pri peki peciva.

Dobrodelna stojnica

Hiša otrok – Nova Cerkev

V naši Hiši otrok smo že drugo leto zapored imeli tridnevno dobrodelno stojnico. Staršem otrok vrtca in šolskih delavnic Montessori smo ob jutrih ponujali kavo, čaj in piškote, ki so jih šolski otroci spekli sami. Tudi letos smo se odločili, da izkupiček dobrodelne stojnice v celoti namenimo misijonskemu delovanju Petra Opeke.

Vse dobro v novem letu 2025.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA župnije: Ajdovščina, Bakovci, Batuje, Begunje na Gorenjskem, Beltinci, Besnica, Bloke, Branik, Braslovče, Breznica, Brežice, Brusnice, Bučka, Cerklje na Gorenjskem, Cerknica, Col, Čatež ob Savi, Črešnjevec, Črni Vrh nad Idrijo, Črniče, Dobropole-Videm, Dobra, Dokležovje, Dol pri Ljubljani, Dolenci, Dolnji Logatec, Domžale, Dražgoše, Duplje, Godovič, Gomilsko, Gorje, Gornji Logatec, Gornji Petrovci, Grad, Grahovo, Grosuplje, Hinje, Homec, Hrenovice, Hrpelje-Kozina, Ivančna Gorica, Jelšane, Jezersko, Kamna Gorica, Kidričevo, Knežak, Kobilje, Kokrica, Komenda, Kopanj, Kranj – Smartin, Kranjska Gora, Križe, Križevci pri Ljutomeru, Krško, Lesce, Leskovec pri Krškem, Litija, Ljubljana-Fuzine, Ljubljana-Jezica, Ljubljana-Kašelj/Zalog, Ljubljana-Kodeljevo, Ljubljana-Marijino Oznanjenje, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Podutik, Ljubljana-Sv. Peter, Ljubljana-Šentvid, Ljubljana-Štepanja vas, Ljubljana-Trnovo, Ljubljana-Zadobrova, Ljubno, Ljubno ob Savinji, Lom, Luče, Lučine, Makole, Maribor - Sv. Janez Krstnik, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Markovci, Mekinje, Mengeš, Metlika, Mežica, Mirna Peč, Mošnje, Naklo, Nevljje, Nova Cerkev, Odranci, Ovišje, Peče, Petrovče, Planina pri Rakeku, Podbrezje, Podgraje, Podlipa, Podzemelj, Polhov Gradec, Polica, Poljane nad Šk. Loko, Polzela, Portorož, Prečna, Preserje, Prevalje, Prežganje, Primoskovo na Dolenjskem, Ptuj - Sv. Jurij, Ptuj - Sv. Ozbalt, Rače, Radeče, Rakek, Rakitna, Rateče Planica, Razbor pri Slovenj Gradcu, Remšnik, Rob, Ruše, Selca, Smlednik, Sodražica, Solčava, Sostro, Stara Loka, Stari Trg pri Ložu, Stična, Struge, Studenice, Studeno, Sv. Andraž nad Polzelo, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Jurij v Prekmurju, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Lenart, Sv. Lovrenc nad Štorami, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Slov. Goricah, Šempas, Šempeter v Savinjski Dolini, Šentilj pod Turjakom-Peter Kuhelnik, Šentjošt nad Horjulom, Šentvid pri Stični, Skočjan, Škofja Loka, Škofljica, Šmarje pri Kopru, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmarno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Tuhinju, Št. Peter – Otočec, Štanjel, Šturje, Trboje, Trbovlje-Sv. Martin, Tržič-Bistrica, Turnišče, Unec, Vavta vas, Velika Dolina, Velike Lašče, Vipava, Vipavski Križ, Vir, Višnja Gora, duhovnija Voglje, Vrabče, Vrhnika, Vrhpolje, Vrh-sv. Trije kralji, Zasip, Zgornji Tuhinj, Želimlje, Žiri | posamezniki: Abičič Vesna, Adam Tomaž, Adamič Boris, Ambrožič Mojca, Antolin Terezija, Anžič Marija, Arih Korosec Tanja, Arnus Tatjana, Arnus Alojz, Arnus Franc, Babič Ana, Bajc Bernarda, Bajc Mateja, Bajec Miroslav, Bajuk Tomaž, Ban Primož, Banko Karmen, Banko Slavka, Banov Jerko, Baraga Danijela, Bašelj Ana, Baškovič Marija, Bauman Franc, Bavčar Mateja, Bažec Sergej, Beden Andrej, Begič Peter, Belak Darja, Belšak Franci, Benedičič Marija, Berden Jernej, Bergant Helena, Bergant Marko, Bernik Boštjan, Bernik Maja, Bernik Mojca, Bevc Neža, Bevk Karolina, Bidovec Janez, Birk Mojca, Bitenc Marjan, Bizjak Andrej, Blaznik Milka, Blažević Zvonimir, Blažko Nives, Blažon Rolanda, Bogataj Roman, Bogataj Sandi, Boskoska Veronika, Boycon Erik, Božič Branko, Bratoš Sandi, Bregar Marijana, Bregar Vidgaj Andreja, Bremec Andrej, Breščak Jelka, Breznik Anzel Barbara, Breznik Krajnc Bernarda, Bricelj Franc, Brnot Nuška, Brodarič Iva, Brvar Bogomil, Brvar Darko, Bubnič Evgen, Buh Brigita, Bulc Andrej, Bunderla Mark, Burgar Franc Brane, Burja Nevenka, Busen Mateja, Car Vladimir, Cerar Brigita, Cerkev Srca Jezusovega, Cevka Marta, Cizej Marija, Cizerle Mira, Cokan Peter, Colja Alojz, Čebokelj Aleksandra, Čebon Barbara,

Čebon Marjan, Čebulc Terezija, Čemažar Marija, Čepon Darinka, Černe Marijan, Černogoj Miranda, Čuk Jana, Čuk Tanja, Dacar Friderik, Debeljak Janez, Debevc Anica, Debevec Mateo, Debevec Milanka, Demšar Emilija, Densa Aleksandra, Dežan Mihael, Dimc Cvetka, Dobnikar Milena, Dobravec Tekavec Andreja, Dolenc Andreja, Dolenc Janez, Dolensšek Valerija, Dolinšek Boštjan, Domajnko Janez, Domanjko Aleš, Dornik Renata, Dovič Andrej, Dragoš Niko, Dravec Jožef, Drečnik Elizabeta, Dremelj Joško, Dremelj Tjaša, Drevenšek Marko, Drnolšek Marija, Drnovšek Mirjana, Duhovniški dom Mane Nobiscum, Dukarič Božica, Egal Pb d.o.o., Erent Marko, Erjavc Martin, Eržen Ržek Bojana, Falnoga Vukadinka, Ferjan Simon, Ferlat Martina, Flajnik Barbara, Fortuna Stanislav, Frece Aleš, Gaber Tomaž s.p., Gabor Janez, Gabrovšek Mateja, Gačnik Neža, Gantar Urban, Gerič Vesna, Gerjoli Marija, Gerkman Marta, Glavan Jožica, Glavič Vanja, Glavina Branko, Glinik Simon, Golc Aleš, Gorenjec Ivan, Gorišek Silvo, Gorjup Neži, Goršek Jurij, Goršič Franc, Goršin Anton, Gospeti Matjaž, Gostečnik Julijana, Grabljevec Jelka, Gražiček Tončka, Grah Stanislava, Gregorc Jožica, Grilj Roman, Gruden Ana, Grum Peter, Grže Aleš, Habinc Tatjana, Habjan Pavle, Hafner Ivan, Hencič Martina, Hočevar Jože, Homar Mateja, Horvat Majda, Horvat Mirko, Hostnik Janez, Hostnik Majda, Hostnik Martin, Hrustel Angela, Humar Romana, Ilc Anton, Ilijas Aleš, Iršič Leon, Iršič Mojca, Iskra Jože, Ivčič Janja, Jagodic Barbara, Jagodic Marta, Jakše Matjaž, Jamnik Oblak Andreja, Janša Mateja, Janskovec Vesna, Jarc Antonija, Javornik Bernardka, Javoršek Marija, Jazbec Liljana, Jeglič Jana, Jelovčan Mateja, Jemec Pavla, Jeras Nadica, Jere Marija, Jereb Katja, Jereb Matjaž, Jerič Franc, Jerovšek Tadej, Juhant Alenka, Juhant dr. Janez, Jurček Štrmsnik Blažka, Jurenc Katica, Jurš Adrijana, Kadunc Tadeja, Kališnik Anamarija, Kališnik Ela, Kastelic Janez, Kastelic Klavdija, Kastelic Marija, Kavčič Aljaž, Kavčič Peter, KD Stane Kerin, Keber Danica, Kekec Primož, Kelc Marija, Kenda Marija, Kepec Gregor, Kerc Martina, Kerc Antonija, Kikelj Ivan, Kirn Igor, Klačar Jožef, Klemenčič Emil, Klemenčič Lucija, Klopčič Marko, Knez Stanislav, Kobal Ema, Kocjančič Dragica, Kočar Nejc, Kočevar Ljudmila, Kokalj Blaž, Kokalj Limbek Breda Marija, Kokalj Urška, Kolar Marko, Kolarič Erik, Kolbl Alojz, Kolenc Jolanda, Koncilija Ivanka, Koncilija Stanka, Končan Danijela, Končan Irena, Konjedic Jadranka, Kopavnik Alojz, Koren Andrej, Korenjak Jurij, Korenjak Zala, Koritnik Anica, Korošec Danica, Korošec Jelka, Kos Anton, Kosmač Franc, Kosmač Jan, Kosmač Primož, Koščak Lidija, Košir Brane, Košir Špela, Kotnik Franci, Kovač Monika, Kovač Peter, Kovač Tilen, Kovač Zdravko, Kovačič Marija, Kovše Štefka, Kozjek Francka, Kranjc Simona, Kraševc Janez, Krašovec Martin, Kravos Marta, Krek Anton, Kristan Dejan, Krivec Marija, Križnar Andrej, Križnar Martinčič Tina, Kropaci Darja, Kržišnik Ivanka, Kržišnik Jožef, Kugler Edvard, Kugler Marta, Kuhar Andreja, Kuhar Matjaž, Kunc Danijela, Kunst Mojca, Kuralt Martina, Kurinčič Jože, Kuselj Boris, Kuščer Andreja, Kutnjak Margareta, Ladinek Gorazd, družina Lahajnar, Lampe Nada, Lanišek Marija, Lavrič Sabina, Lenart Srebot Tatjana, Lepener Robert, Leskovšek Metka, Levec Stanko, Ličen Ivan, Ličen Milena, Likar Andrejka, Lipovec Andrej, Lombar Simon, Ložar Tatjana, Lugarič Martin, Lukan Marjan, Lušinj Zdenka, Maček Vida, Mali Branka, Malkoč Jure, Malus Štefka, Manfreda Rak Vesna, Marcola Danilo, Marešič Tatjana, Marinč Zvonko, Marinko Gabriela, Markovič Ivanka, Markovič Valentina, Marter Ana, Matija Irena, Mauko Zdravko, Mazi Zofi, Meglič Edvard, Menard Peter, Mencigar Jožefa, Mencin Brigita, Metelko Ema, Metez Marija, Mezeg Pavel, Mihej Irma, Miklavc Peter, Mikložič Franc, Mikuz Stanislav, Milavec Francka, Milosavljevič Tamara, Milovanovič Branko, Milunič Mladen, Mišigoj Jože Miroslav, Modec Kostja s.p., Moličnik Alojz,

jubilant – čestitamo

20 let v misijonih
Janez Andrej Sever,
rojen 20. aprila
1965 v Clevelandu.
V misijone je odšel
avgusta 2005.
Deluje v Rusiji.

**Priporočeni dar za tisk Misijonskih
obzorij za leto 2025 je 12€.**

Mrak Majda, Mraz Marija, Mulec Stanislav, Muller Anton, Muller Igor, Muller Marija, Mur Jolanda, Mur Milan, Murn Marija, Mušič Serafina, N.N., Naglič Ernest, Nakrst Marija, Narobe Gregor, Nastran Peter, Navršnik Tanja, Nemet Marija, Nemet Tatjana, Noč Darinka, Nosan Oražem Jolanda, Nose Marija, Novak Anka, Novak Anton, Novak Jani, Novak Josip, Novak Jože, Novak Luka, Novak Tatjana, Oblak Julijana, Oblak Kristina, Oblak Lucija, Oblak Zdenka, Oblakovič Valentin, Obreza Marija, Obreza Sonja, Ogrin Betka, Oražem Andreja, Osolnik Marija, Oven Kolenc Darja, Ovsce Marija, Ovsenek Anže, Pajk Milan, Pančur Silva, Paulus Tomaž, Pavlič Stanislav Matija, Pavlin David, Pečarič Biserka, Pečaver Anton, Pekalj Kristian, Perezca Ivo, Perme Simona, Perše Marija, Pestelj Erika, Petek Jamnik Metka, Petek Julija, Petek Martina, Petrovič Martina, Pevec Slavica, Pfeifer Levčičnik Jožica, Piltaver Martin, Pintar Gorše Silva, Pintar Milan, Pintarič Rozalija, Pirnat Marija, Pirš Andrej, Pišek Darja, Pivec Terezija, Plahutnik Tomaž, Podboršek Terezija, Podbreznik Jana, Podergajs Anica, Pokleka Gregor, Poljanar Marjeta, Ponebšek Roman, Porenta Marko, Potisk Marinka, Povh Marijuna, Praznikar Stefan, Pregelj Damjan, Prevoznikova Daniel Fjavor, Prostor Janez, Pšeničnik Rozalija, Pugalj Helena, Puntar Simeon, Pustoslemšek Marija, Puškarič Marjeta, Rahne Marija Mojca, Rahne Mateja, Rajster Brigita, Rakovec Marjetka, Ramovš Majda, Ravničan Silva, Ravnikar Marija, Ravnjak Aljaž, Rebernik Andrej, Rebernik Olga, Regulj Pavel, Reljič Marija, Repič Martina, Rezar Jurij, Ribnikar Marija, Rihtaršič Miha, Roblek Barbara, Rogelj Gregor, Rojec Jože, Rojšek Polona, Romih Milena, Rovšek Jožica, Rožej Tea, Ručigaj Gašper, Ručigaj Janca, Rudolf Srečko, Rugelj Jože, Rus Dolinar Ida, Rutnik Bernard, Saje Vida, Sajevec Helena, Salešin Vera, samostan Lazaristov Miren, Sampj Branka, Satler Simona, Selan Marinka, Semeja Edvard, Semič Ložar Radica, Senica Anka, Serdoner Janez, Set Marjana, Simončič Marko, Simončič Marta, Simončič Stanko, Simšič Marija, Spišoj Janez, Sivec Ivan, Skočir Emil, Skok Marija, Skorja Katarina, Skrlep Jožica, Skubic Ida, Ljudmila, Skubic Janja, Slanšek Marija, Slišek Branko, Smodič Tadeja, Smole Jernej, Smolič Marija, Sojer Boštjan, Sojer Irena, Spendl Marija, Starc Klavdija, Starčević Renata, Starman Rajko, Steklačič Marinka, Stendler Milena, Stepič Barbara, Sterle Jože, Stermečki Viktor, Stibilj Albert, Stojkovič Anita, Stopinšek d.o.o., Stražišar Elizabeta, Strmec Darinka, Strojnan Blanka, Suhadolc Severin, Suhadolnik Minka, Suhovertnik Barbara, Surk Alenka, Svoljšek Goska, Šadl Mitja, Šalamon Anica, Šalamon Anton, Šćuka Janez, Šimenec Metod, Šinigoj Anton Rafael, Šinkovec Janja, Škodas Sonja, Škrlep Natalija, Škufca Mira, Šnajder Nina, Šolar Janez, Špegelč Cvetka, Špindler Janja, Štalcar Stanislav, Štarc Jože, Štefin Alenka, Štepec Kristina, Štravs Mateja, Štrubelj Marija, Študentski dom Vincenci, Šubic Miha, Suštaršič Anton s.p., Švab Anica, Švarc Alenka, Tajhman Ana, Tavčar Igor, Tavčar Roza, Tekavčič Anica, Ternar Marija, Tikvič Nevenka, Tisaj Ida, Točaj Marija, Tomazič Anica, Tomazič Breda, Tomazič Jurij, Tomazič Silvana, Tomc Anton, Tomc Katarina, Tonec Tanja, Topolovec Daniela, Torkar Ivanka, Trebižan Stanislav, Trefalt Nežka, Tropenauer Martinčič Cvetka, Trošt Tih, Trstenjak Ludvik, Turk Suzana, Turnšek Majda, Ukmar Marija, Ukmar Veronika, Ule Nevenka, Uran Karel, Urbanija Janez, Urlep Ema, Urlep Salimović Veronika, Ušaj Boža, Ušeničnik Mojca, Vakaj Franc, Vasquez Peternel Ana, Vavpetič Andreja, Vehovec Tadej, Vendramin Florence, Verbič Ema, Verbič Marija, Vesel Cvetka, Vidger Ema, Vidic Neva, Vidmar David, Vidmar Jožica, Virag Verona, Vodopivec Katja, Vovk Kristina, Vrtnar Simon, Vrenko Ana, Vrhovnik Janez, Vugrinec Marija, Wang Changqin, Weith Bojana, Zadravec Bernardka, Zajc Ana Marija, Zajec Franc, Zakotnik Rozalija, Zakrajšek Drago, Zakrajšek Gregor, Zalar

Tomaž, Zalokar Nuša, Založnik Danica, Zaplotnik Milena, Zavod Antona Martina Slomška, Zavrl Ana Nuša, Završnik Gašper, Završnik Magda, družina Zdovc, Zebovec Izток, Zeks Danica, Zemljič Sebastjan, Zver Mateja, Zevnik Marko, Znoj Bogdan, Zorman Dominika, Zrimšek Katja, Zulič Asmira, Zupančič Ciril, Zupančič Karmen, Zupančič Turk Andreja, Zver Sanja, Zver Szücs Sonja, Žagar Danica, Žebaljec Stanislava, Žigon Olga Vida, Žinger Nejc, Žitko Rado, Žitnik Anja, Žitnik Helena, Zveglar Natalija | **ADVENTNA AKCIJA** | župnije: Ajdovščina, Apače, Bakovci, Begunje na Gorenškem, Beltinci, Bessnica, Branik, Breznica, Brusnice, Bučka, Cerklje na Gorenškem, Čatež ob Savi, Črešnjevce, Dobropole-Videm, Dobrič, Dobra, Dokležovje, Dolnji Logatec, Domžale, Godovič, Gorje, Gornja Radgona, Gornja Sveta Kungota, Grosuplje, Hinje, Hotedršica, Hrpolje-Kozina, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Izola, Jelsane, Jezersko, Kamnica, Kapla na Kozjaku, Kočevska Reka, Kokrica, Komenda, Kopanj, Korte, Kranj, Kranj - Šmartin, Kranj - Zlato Polje, Kranjska Gora, Krize, Križevci pri Lutomeru, Ledine, Lesce, Litija, Ljubljana-Dravje, Ljubljana-Jezica, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Trnovo, Ljubno, Loški Potok, Lučine, Makole, Marezige, Maribor - Sv. Janez Bosko, Maribor - Sv. Resnje telo, Maribor - Tezno, Marija Snežna, Matenja vas, Mavčiče, Metlika, Miren, Mozirje, Naklo, Nevljice, Nova Cerkev, Odranci, Ovišje, Podgrad, Podgraje, Podkraj, Podlipa, Podzemelj, Polica, Postojna, Prečna, Prevalje, Prežganje, Prihova, Raka, Rakek, Rateče Planica, Razkrižje, Rečica ob Savinji, Rovte, Sela pri Kamniku, Sevnica, Sežana, Slavina, Slovenska Bistrica, Smlednik, Spodnja Idrija, Spodnja sv. Kungota, Stara Cerkev, Stara Loka, Stari trg ob Kolpi, Stari trg pri Ložu, Stopiče, Studenec, Studenice, Sv. Barbara v Haložah-Cirkulane, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jurij v Slov. Goricah, Sv. Križ nad Mariborom, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, Sv. Marko nize Ptuja, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Ožbal ob Dravi, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Slov. Goricah, Šempeter v Sav. dolini, Šentjošt nad Horjulom, Skočjan, Škofja Loka, Škofljica, Šmarje pri Kopru, Šmartno ob Dreti, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmartno goro, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Tuhinju, Šmihel nad Mozirjem, Št. Janž pri Dravogradu, Št. Peter - Otočec, Štanjel, Šturje, Teharje, Trboje, Turnišče, Ulec, Vavta vas, Velika Nedelja, Vipavski križ, Vrabče, Vrhpolje, Vrh-Sv. Trije Kralji, Vuhred, Zabukovje, Zasipl, Želimiče, Žiri, Žužemberk | posamezniki: Blagotinšek Mojca, Cerkev Srca Jezusovega, Frece Aleš, Gosak Maksimiljan, Jožič Simona, Kocjančič Herman, Končan Danijela, Kopinšek Damjana, Kržišnik Eva, Kumer Silva, Lanjšček Andreja, N.N., Oder Barbara, Pirc Irena in Marijan, Premrl Eva, Sojc Tomaž, Strgar Leja, Udir Jože, Viršek Sandi, Zupančič Andrej, Žagar Primož | **SKLAD MIVA** | župnije: Bizeljsko, Bloke, Brusnice, Črnomelj, Dobrovnik, Dokležovje, Dornberk, Dovje, Dragatuš, Gornja Radgona, Gotovlje, Hotič, Jelsane, Jesenice, Kanal, Kisovec, Kresnice, Marezige, Mirna, Most na Soči, Muta, Podgraje, Prvačina, Sočerga, Sv. Ana v Slov. Goricah, Sv. Andraž v Haložah, Zg. Leskovec, Sv. Križ nad Jesenicami, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Vid nad Cerknico, Veliki Gaber, Vipavski križ, Vrhpolje, Zalec | posamezniki: Androjna Danica, Berkopec Aleš, Bernard Bogomir, Bonča Barbara, Družba hčera krščanske ljubezni, Elektroakustika d.o.o., Hribar Jože, Kolbl Jernej, Koprivšek Nejc, Kosmač Vladimir, Ličen Mirjana, Mevlja Damjan, Mihelič Jolanda, Pezdur Marija, Pižmoht Marija, Prinčič Silvester, Pšeničnik Marijana, Rep Boris, Štefe Francisko, Uršič Peter, Vrečič Primož, Zadnik Robert | **SKLAD ZA LAČNE** | posamezniki: Adamič Ana, Aljančič Jelka, Bobnar Blaž, Bovcon Marjetka, Eržen Vesna, Gašparin Kavčič Lea, Gorenc Ljudmila, Harej Janko in Metka, Harej Vojko, Jeromen Kavčič Marija, Kebe Janez, Kolbl Jernej, Kovše

Sergeja, Krašna Uroš, Krek, Kržišnik Franci, Lenassi Ivan, Lep Judita, Medvešek Viljem, Merhar Marija, Mršnik Bernarda, N.N., Nusdorfer Leonija, Opačka Peter, Ozebek Bogdan, Pirnar Zan, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rihtar Aneta, Rustja Andreja, Sanič Luka, Semenič Bojana, Sitar Ivanka, Snaj Jose Estandislo, Tajnikar Matej, Tinfin d.o.o., Vidrih Slavica, Vogrinčič Elizabeta | **SKLAD ZA MISIJONE** | župnije: Dravograd, Kidričevo, župnijska Karitas Mirna Peč | posamezniki: Ambrožič Špela, Blažič Mihael, Bregar Gregor, Brlež Franc, Cemič Andreja, Cergolj Janez, Černe Milena, Dolenc Drago, Dolenc Erlih Vanda, Erman Matilda, Janc dr. Miha, Kete Tomaž, Kompare Esther, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Kržišnik Eva, Lah Zmaga, Lep Judita, Leskovar Tanja, Likar Sebastjan, Lovše Anica, Magdič Olga, Marter Ana, Mernik Franc, Merše Franjo, Miklič Vlasta, Mikulin Olga, Mza-Cma, N.N., družina Paljk, Paškič Ilija, Pintarič Rozka, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Potisek Helena, Rahne Rok, Rihtar Aneta, Sajevec Marija, Saksida Blaž, Sanič Luka, Schwarzbartl Tomaž Šerwin, Semenič Bojana, Sirk Saksida Marija, Svetlin Iza, Šadl Mitja, Šiško Milka, Šubič Alojzij s.p., Švab Ivo, Trampuž Ivo, Trobec Tatjana, Ulčar Ida, Vobner Marjeta, Zorenč Davorina, Žveplan Ozvatič Marija | **ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE MISIJONARJEV** | župnija Ljubljana-Jezica | **SKLAD ZA GOBAVCE** | Marič Brigita | **SKLAD ZA MADAGASKAR** | posamezniki: Mencin Dominika, Pirc Nadja, Plešej Helena, Polanec Janja, Remič Primož | **SKLAD ZA ŠOLANJE BOGOSLOVCEV** | posamezniki: Jerebič Miran, Kolšek Tomaž, Maček Valentina, Mencin Dominika, Rustja Andreja | **ZA MISIJONE V RUANDI IN BURUNDIJU** | Pegan Tomaž | **ZA GRADNJO CERKVA V MISIJONIH** | Sanič Luka | **ZA VODNIJAKE** | Hrovat Olga | **MAŠNE INTENCJE** | posamezniki: N.N., Ušaj Herman | **ZA URŠULINKE** | Tinfin d.o.o. | **CIKLON MOZAMBIK** | posamezniki: Kovač Marijana, Meglič Alma, Merljak Jakob, Pevec Andrej | **MISIJOJN MATANGA** | župnija Šentvid pri Stični | posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica | **ZA BEGUNCE** | Francelj Irena | **MISIJOJN AMPITAF** | posamezniki: Jelen Marijana, Sirk Polanšek Marija | **S. MARTA MEŠKO** | Misijonska znamkarska akcija | **JOŽE ADAMIČ** | posamezniki: Čizman Marko, Misijonska znamkarska akcija | **PAVEL BAJEC** | posamezniki: Misijonska znamkarska akcija, N.N. | **PETER IVANČIČ** | posamezniki: Koren Jerica, Misijonska znamkarska akcija | **S. ANKA BURGER** | posamezniki: Čizman Marko, Kerin Magdalena, Misijonska znamkarska akcija, N.N., Zupančič Kristina | **S. METKA KASTELIČ** | posamezniki: Misijonska znamkarska akcija, N.N. | **S. VIDA GERKMAN** | posamezniki: Kern Franciška, Lenassi Ivan, Misijonska znamkarska akcija, N.N., Oblak Marija | **S. VESNA HITI** | posamezniki: Kocjančič Katarina, Kolbl Jernej, Kožlin-Žigon Ana, Lajevec Janja, Misijonska znamkarska akcija, N.N. | **TONJE KERIN** | posamezniki: Colner Justina, Lah Benjamin, Olovec Helena Alenka, Šušteršič Ivana | **S. AGATA KOCIPER** | posamezniki: Kocjančič Katarina, Lenassi Ivan, Misijonska znamkarska akcija | **JANEZ KRMEJ** | župnija Škofja Loka | posamezniki: Agrometl d.o.o., Apeks d.o.o., Babič Milan, Bokal Urška, Bolta Majda in Marko, Cipek Matea, Groboljšek Bojan, Harej Neva in Rajko, Hostnik Janez, Inverso d.o.o., Klemenčič Marjeta, Kolander Tadeja, Kušar Matej, Lenassi Ivan, Misijonska znamkarska akcija, Potočnik Branko, Sovdat Matevž, Sušnik Kolbezen Barbara, Zgubič Evgen | **S. ANDREJA GODNIČ** | Muller Marija | **DANILO LISJAK** | župnija Gornja Radgona | posamezniki: Bonutti - Hajdinjak Kamila, Firal I. d.o.o., Harej Janko in Metka, Kolbl Jernej, Krevelj Branko, Misijonska znamkarska akcija, Brni Lavriša | **TOMAŽ MAVRIČ** | Malalan Nika | **JANEZ MIHELČIČ** | Misijonska znamkarska akcija | **S. ZVONKA MIKEC** | župnija Ig | posamezniki: Hrovat Olga, Kocjančič Katarina, Murn Marija, Misijonska

Darovi objavljenih so na naš račun prispeli v obdobju med 21. 11. 2024 in 20. 1. 2025. Hvala vsem.

znamkarska akcija, Ramovš Vera | **MISIJOJNARKE MATERE TEREZIJE** | posamezniki: Kranjc Rafael, Lep Judita | **JANEZ MESEC** | župnija Poljane nad Škofjo Loko | posamezniki: Apeks d.o.o., Brand Simon, Misijonska znamkarska akcija, | Oblak Marija, Šimnic Apolonija | **PEDRO OPEKA** | posamezniki: Bohak Ivan (Janko), Bolta Majda in Marko, Boyadzheva Silvana, Briški-Pollak Ana, Deželak Mihael, Hočevar Janko, Ivančič dr. Anton, Kham Alenka, Koselj Veronika in Marko, Kranjec Franc, Lah Benjamin, Mihevc Marija, Misijonska znamkarska akcija, N.N., Ojsterc Irena, Pergarec Roza, Polončič Ladislava, Remeda d.o.o., Rus Valerija, Sela Rahela, Snaj Irena, Ščavnjar Ema, Šegula Zdenka, Trkman Janez, Vesel Glavač Marta, Zavod sv. Stanislava, Zgonc Marija | **S. JOŽICA STERLE** | Misijonska znamkarska akcija | **SKOF MARTIN KMETEC** | posamezniki: Blatnik Jožefa, Lenassi Ivan, Misijonska znamkarska akcija, Novak Kukovič Mateja, Polenšek Marija, Ščavnjar Ema, Škvorc Marjan | **S. MARIJETA ZANJKOVIČ** | posamezniki: Dolinšek Tatjana, Harej Neva in Rajko, Lipušček Marjan, Misijonska znamkarska akcija, Raztresen Matko, Zadravec Roman | **TONJE GRM** | N.N. | **S. BOGDANA KAVČIČ** | župnija Hotedršica | posamezniki: Anko Ivana, Boštjančič Cirila, Cergolj Janez, Jamšek Ciril, Kavčič Irena, Kežman Aleš, Kocijančič Katarina, Misijonska znamkarska akcija, Pirih Marija, Tomažinčič Danijel | **LOJZE PODGRAJŠEK** | posamezniki: Misijonska znamkarska akcija, Alex Ravnik, N.N., Otto Andrej | **BARBARA ČUK** | Misijonska znamkarska akcija, N.N. | **S. ANICA STARMAN** | posamezniki: Kocijančič Katarina, Misijonska znamkarska akcija | **S. MILENA ZADRAVEC** | posamezniki: Boštjančič Cirila, Misijonska znamkarska akcija | **S. ANITA POLJAK** | Misijonska znamkarska akcija | **S. FANI ŽNIDARŠIČ** | župnija Ljubljana-Moste | posamezniki: Kušar Alenka, Misijonska znamkarska akcija, Sajevec Marija, Souidi Zavrln Nada | **JANEZ MUJDRICA** | župnija Gornja Radgona | Misijonska znamkarska akcija | **JANEZ SEVER** | Misijonska znamkarska akcija | **S. ANA SLIVKA** | Gregorič Andrej | **S. BARBARA PETERLIN** | posamezniki: Lajevec Janja, Misijonska znamkarska akcija, Pirnat Janez, Pšeničnik Marijana | **S. DORICA SEVER** | posamezniki: Briški-Pollak Ana, Misijonska znamkarska akcija, Ramovš Vera | **STANE KERIN** | posamezniki: Gospodarič Marko, Misijonska znamkarska akcija | **S. URŠA MARINČIČ** | posamezniki: Basileus Tadej Vindiš s.p., Bunderla Lidija, Fekonja Simona, Jagodic Leon, Lajevec Janja, Misijonska znamkarska akcija, N.N., Novak Janja, Pisk Tomaž, Rihter Marta, Šilc Herga Vojka, Šilc Marinič Andreja, dr. Ivan Štuhec | **S. MOJCA KARNIČNIK** | Misijonska znamkarska akcija | **MIHA MAJETIČ** | posamezniki: Brecl Martin, Misijonska znamkarska akcija | **MARIJINE SESTRE V KIJEVU** | posamezniki: Debeljak Romana, Jeromen Kavčič Marija, Lenassi Ivan, N.N., Pavlič Helena, Pavlovič Marija, Pečarič Podobnik Karmen, Zajec Marija, Zalar Pavla, Zupančič Alojz | **POLONJA DOMINIČ** | posamezniki: Ažman Bogdan, Glasenčnik Daša, Jamnik Matej, Javoršek Marija, Kadivec Janez, Kete Tomaž, Kovač Jurčenko Urška, Kramberger Marta, Levstik Tatjana, Merše Franjo, Misijonska znamkarska akcija, N.N., Sedej Andreja, Smole Marija | **S. ZORICA BLAGOTINŠEK** | posamezniki: Gale Bogomira, Misijonska znamkarska akcija | **S. IVA HORVAT** | posamezniki: Jenič Dušan, Misijonska znamkarska akcija, N.N. | **IVANA ŽIGON** | posamezniki: Cukjati Izток in Damjana, Cvetko Simona, Frece Aleš, Hladnik Primož, Jelaska Aja Ana, Jeroveček Kristina, Lepen Kristina, Rijavec Marko, Tomažič Dolores, Verdinke Ema, Verdinke Martina | **JANA IN RAJKO ŠPEHAR VRTIN** | posamezniki: Bizjak Milojka, Colnar Marija, Kopal Maksimiljan, Mihelič Anica, Mulalič Emina, Misijonska znamkarska akcija, Pirih Marija, Rejc Jana Francka, Stariha Marija, Sušec Karmen | **JOŽE ANDOLŠEK** | posamezniki: Francelj Irena, Habjančič Jožica, Morela Okulisti d.o.o., Petek Alenka Helena |

PUSTNA SOBOTNA ISKRICA 2025

za otroke v Angoli

Z darovi poslušalcev bomo pomagali otrokom na misijonu, na katerem deluje misijonarka s. Zvonka Mikec.

K darovanju bomo na Radiu Ognjišče vabili v soboto, 1. marca, med 9. in 15. uro.

Vabljeni k poslušanju in dobrodelnosti.

radio ognjišče
30 LET

Darujete lahko že danes.

**Katoliški
misijoni**

Groblje, Rim, Buenos Aires
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987

Misijonska **obzorja**
POGLED PO SVETU

Izhajajo v Ljubljani
od 1987